

RECULL DE PREMSA

19/12/2013

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
19/12/13	PREMI PER A L'OBSERVADOR ESPINÀS / ARA	6	1
19/12/13	EL PARLAMENT RESSUSCITA LA WEB DE PUIG PER DELATAR / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	7	2
19/12/13	Debat: Nous sistemes de finançament per fer periodisme de qualitat / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	9	1
19/12/13	Josep Maria Espinàs: "ESCRIC EN PIJAMA" / EL PUNT AVUI	10	1
19/12/13	ESPINÀS, DISTINGIT PER LA SEVA TRAJECTÒRIA PERIODÍSTICA / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	11	1
19/12/13	37 anys i mig anys i mig fent articles en premsa: J.M. Espinàs / EL PUNT AVUI (GIRONA)	12	1
19/12/13	Josep Maria Espinàs. Reconeixement merescut / EL PUNT AVUI (GIRONA)	13	1
19/12/13	SANDRO ROSELL ENTREGARÀ HOY EL PREMIO VÁZQUEZ MONTALBÁN DE PERIODISMO / SPORT	14	1
19/12/13	EL COL·LEGI DE PERIODISTES PREMIA JOSEP MARIA ESPINAS / SEGRE	15	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
19/12/13	RANDOM COMPRA ALFAGUARA / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	17	1
12/12/13	RECULL ANTOLOÒGIC DE L'OBRA DEL GRAN JUNCEDA AL '¡CU-CUTÍ' / EL TRIANGLE	18	2
19/12/13	EL SUPREMO LLEVA 9 CANALES DE TV A NEGRO / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	20	1
12/12/13	'LA VANGUARDIA' FA MARXA ENRERE / EL TRIANGLE	21	1
19/12/13	ELS SEGRESTOS DE PERIODISTES S'HAN DUPLICAT EL 2013 / ARA	22	1
19/12/13	CARTA AL PRESIDENT DE LA XINA, PER THOMAS L. FRIEDMAN / ARA	23	1
19/12/13	MADURO ATACA A LA PRENSA POR INFORMAR SOBRE INSEGURIDAD / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	24	1
19/12/13	ECHENIQUE ECHÓ A UN DIRECTIVO «POR NO PEDIR LA COMPATIBILIDAD» / ABC (EDICION NACIONAL)	25	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
19/12/13	PUTIN AMNISTÍA A LAS PUSSY RIOT Y A TREINTA ACTIVISTAS DE GREENPEACE / DIARI DE TARRAGONA	26	1
19/12/13	SOLIDARIDAD CON LOS PERIODISTAS ESPAÑOLES SECUESTRADOS EN SIRIA / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	27	1
19/12/13	EL SUPREM ORDENA TANCAR NOU CANALS PRIVATS DE LA TDT / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	28	1
19/12/13	EL SUPREMO APAGA NUEVE CANALES / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	29	1
19/12/13	EL SUPREMO APREMIA A SORIA PARA QUE APAGUE LOS 9 CANALES / EL ECONOMISTA	30	1
19/12/13	UN GOLPE CONTRA UN SECTOR TOCADO POR LA CRISIS, EDITORIAL / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	31	1
19/12/13	CLAM PER LA LLIBERTAT DELS PERIODISTES A SÍRIA / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	32	1
19/12/13	EL SUPREM APRESSA LES PRIVADES PERQUÈ TANQUIN NOU CANALS / ARA	33	1
19/12/13	EL SUPREM RATIFICA LA SUPRESSIÓ DE 9 CANALS / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	34	1
19/12/13	EL LIDERATO, «UNA CARRERA QUE NO TIENE SENTIDO» por Giuseppe Tringali, consejero delegado de Publiespaña / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	35	1
19/12/13	EXPLICAR EL QUE PASSA / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	36	1
19/12/13	CASTIGO A LAS EMPRESAS CONCESIONARIAS DE TDT, EDITORIAL / EXPANSION	37	1
19/12/13	EL SUPREM OBLIGA A TANCAR NOU CANALS / EL PUNT AVUI	38	1
19/12/13	EL PSOE DENUNCIA CHANTAJE A LA PRENSA / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	39	1
19/12/13	MONTORO PIDE «PERDÓN» POR CARGAR CONTRA LA PRENSA / ABC (EDICION NACIONAL)	40	1
19/12/13	EL SUPREM OBLIGARÀ A TANCAR NOU CANALS A LES TELEVISIONS PRIVADES / REGIO 7	41	1
19/12/13	EL PP ACUSA TV-3 DE CONVERTIR ESPANYA EN «L'ENEMIC» / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	42	1
19/12/13	NOMS PROPIS. Josep Maria Espinàs Escriptor / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	43	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
19/12/13	MEDIASET ESTUDIA FUSIONAR SUS 'TELES' DE PAGO / EL ECONOMISTA	44	1
19/12/13	EL TRIBUNAL SUPREMO ORDENA QUE DEJEN DE EMITIRSE NUEVE CANALES DE TDT / ABC (EDICION NACIONAL)	45	1
19/12/13	EL SUPREM ORDENA APAGAR 9 CANALS DE TDT QUE VA DONAR ZAPATERO / SEGRE	46	1
19/12/13	EL TRIBUNAL SUPREMO ORDENA LA ANULACIÓN DEL REPARTO DE LOS CANALES DE TDT / LA RAZON	47	1
19/12/13	ATRESMEDIA INTEGRA SU TELEVISIÓN Y RADIO EN UNA MISMA PLATAFORMA: ATRESPLAYER / EL ECONOMISTA	48	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Premi per a l'observador Espinàs

L'escriptor, autor d'un article d'opinió diari els últims 37 anys, ha rebut el guardó Ofici de Periodista

Crònica

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

Com tantes altres coses, va començar amb una trobada fortuïta. Josep Faulí va topiar amb Josep Maria Espinàs, al passeig de Gràcia, i li va demanar si volia fer un article cada tres setmanes a l'Avui, el diari que estaven a punt de llançar. L'escriptor va dir que passar tres setmanes neguitejat per un sol article no el compensava, que abans s'estimava més fer-ne un cada dia. Faulí li va prendre la paraula. 37 anys i vora 22 milions de pulsacions d'una Olivetti 46 després, Espinàs és el columnista més longeu de la premsa europea i segueix publicant diàriament, ara a *El Periódico*. El Col·legi de Periodistes el va distingir ahir amb el guardó Ofici de Periodista, el premi més destacat de l'entitat.

"Si Josep Pla i Salvador Espriu, cadascú a la seva manera, ens van voler salvar els mots i la Catalunya perduda, l'Espinàs ens ha volgut explicar la Catalunya d'ara mateix i ha volgut donar nova vida als mots", explicava, a la glosa del premiat, Ignasi Aragay, director adjunt de l'ARA i vocal del Col·legi. "Espinàs ajuda a entendre el país des de la realitat anònima: una realitat sense nom a la qual ell posa i ha posat noms, adjectius, verbs..."

L'homenatjat no va fer un parlament a l'ús, però va acceptar ser entrevistat per Empar Moliner, que va voler furgar en els secrets i en l'ofici necessari per mantenir una veu coherent tots aquests anys. "M'interesso molt poc -alertava Espinàs-. A mi m'interessen els altres", explicava, poc abans de rebutjar que hi hagi una mística especial de l'articulisme diari. La màquina va sola, va arribar a afirmar: "No hi ha premeditació. Mai m'he fet un guió. Em poso a fer l'article i espero que surtin les associacions. Hi ha sempre un impuls inicial. Començo i l'article em va donant idees que, si no, no tindria".

La modestia com a actitud, però també com a mètode de treball. "He vist el fracàs i l'esterilitat dels que havien de fer allò que és important. Jo em limito a fer un article. He de creure que puc fer-ho, però sense dir-m'ho", reflexionava. I d'això se'n deriva una aversió a la cita, a la frase sonora i ampul·losa amb pre-

RECOONEIXEMENT

El degà del Col·legi de Periodistes, Josep Maria Martí, lliurant una placa de reconeixement amb el lema "El cronista de la vida" a Josep Maria Espinàs. A la dreta, Ignasi Aragay, director adjunt de l'ARA i membre de la junta del Col·legi, que va ser l'encarregat de fer la glosa del premiat. FERRAN FORNÉ

Ironia
"M'interesso molt poc. A mi m'interessen els altres", assegura Espinàs

tensió de veritat absoluta. "El tot és una paraula que jo no sé fer servir. Estic contra les cites perquè fan afirmacions tan generals que solen ser reversibles. S'ha abusat de la brillantor de la frase: si t'has d' enamorar de cada peça que escrius viuràs molt malament". Això que dius està molt bé", subratllava Moliner. "Ah, no ho sé!", fugia d'estudi aleshores un murri Espinàs, no fos cas que hagués caigut, precisament ell, en el pecat de la categorització que acabava de denunciar.

El ressort de la modestia es va activar també quan va rebre la placa de mans del degà, Josep Maria Martí. El lema deia "El cronista de la vida". Espinàs va suggerir que potser hauria estat més ajustat "Un cronista de la vida".

Una manera d'aproximar-se a aquesta crònica vital ingent és a través del llibre *Una vida articulada*. Editat per La Campana, recopila el més destacat de les seves intervencions a la premsa. Són articles que sovint parteixen d'una observació

molt puntual i quotidiana -a vegades n'hi ha prou mirant per la finestra i intentant determinar quin temps fa a partir de la roba que porta la gent- per aconseguir elevar-se, ni que sigui discretament, a l'alçada de categoria.

"El secret de seu gran èxit?", es preguntava Aragay. "En un món on tot té un preu, on tot serveix per a alguna cosa, ell ens ofereix cada dia

uns comentaris que només serveixen per fer-nos somriure o pensar. Més enllà d'obligar-nos a preguntar-nos coses, no ens dona res de concret. Sí: no ens dona res i ens ho dona tot. Perquè ens dona la seva sinceritat, un intangible preciós".

Havent complert els 85 anys, és inevitable preguntar-li sobre la continuïtat. Primer diu que li agrada escriure, però de seguida rectifica, perquè el verb *agradar* el troba poc adequat, com si digués que li agrada un caramel. "Diguem que estic molt bé escrivint. O que no m'agradaria deixar d'escriure".

Enllestida la glosa i l'entrevista, l'acte va acabar amb un agraïment d'Espinàs, en el qual va explicar que li havia costat molt que el consideressin periodista, ja que per ell aquesta figura corresponia al reporter que investiga una notícia. Però que estava content de formar-ne part. Al capdavall, va confessar que és -com són els periodistes- "un tafaner, un tafaner literari però molt modest".

Els guanyadors de les edicions anteriors

- Enric Frigola (2000)
- Josep Pernaut (2002)
- Rosa Maria Calaf (2003)
- Maria Eugènia Ibáñez (2004)
- José Martí Gómez i Josep Maria Huertas Claveria (2005)
- Joaquim M. Puyal (2006)
- Jaime Arias (2007)
- Mercè Conesa (2008)
- Narcís-Jordi Aragó (2009)
- Xavier Batalla (2012)

La política policial de la Generalitat

El Parlament ressuscita la web de Puig per delatar

CiU, PP i Ciutadans aproven que Interior la utilitzi si ho jutja necessari

La polèmica pàgina no va facilitar cap arrest i només va durar activa un mes

ANTONIO BAQUERO
BARCELONA

Tot i que en teoria el seu leimotiv era el veto de les pilotes de goma, l'informe de conclusions de la Comissió d'Estudi dels Models de Seguretat i Ordre Públic de l'Ús de Material Antiavalots als Esdeveniments de Masses tenia lletra menuda. Així, el document que ahir es va votar i es va aprovar en el ple del Parlament inclou dos elements polèmics que van ser introduïts pel PP i que enllacen amb la política restrictiva de seguretat que el Govern espanyol està posant en marxa en l'àmbit estatal.

El primer d'aquests elements, aprovat amb el suport de CiU i Ciutadans (C's), suposava donar un aval a la polèmica web de denúncia ciutadana. El segon, que va comptar amb el suport d'aquests tres partits així com d'ERC i del PSC, era una petició per obligar mitjançant una llei els mitjans de comunicació a difuminar les cares dels mossos o policies locals de les seves fotos o vídeos.

L'informe, en la conclusió número 11, es mostra favorable a la web de delació ciutadana que va posar en marxa l'anterior conseller d'Interior, Felip Puig, després dels violents disturbis de la vaga general del 29 de març de l'any 2012. Aquesta iniciativa va generar una gran polèmica. «El Govern ha d'utilitzar, quan sigui necessari, la pàgina web per a la identificació de les persones que presumptament han exercit la violència urbana i han participat en desordres públics», assenyala el text, que insta els Mossos a «complir els requisits i criteris expressats en el dictamen de la fiscalia».

INICIATIVA LIQUIDADADA // La web, que estava allotjada al lloc www.genocat.cat mossos, es va activar el 24 d'abril del 2012 amb l'objectiu que els ciutadans, de forma anònima, poguessin ajudar a identificar o localitzar per-

sones de qui els mossos tenien vídeos o fotos en què se'ls veia participant en disturbis, però de qui es desconeixia la filiació. En total, es demanava informació de 67 persones de les quals es proporcionaven 231 fotografies i tres vídeos. Un mes després, Interior va tancar la web amb l'argument que no la clausurava sinó que simplement la deixava «en hibernació» fins que hagués de tornar a fer-la servir, i reconeixia que havia servit per identificar un total de 22 persones però que no havia conduït a cap detenció.

La pàgina va ser denunciada per l'Associació Catalana dels Drets Humans, que en va demanar un tancament cautelar al·legant que podia vulnerar el dret a la imatge i a la presumpció d'innocència de les persones que hi apareixien. No obstant, la fiscalia va avalar la web perquè va considerar que els interessos de la investigació policial prevalen sobre els drets personals dels sospitosos.

RESTRICCIONS A LA PREMSA // Des d'Interior s'assenyala que encara que CiU va votar a favor de la proposta, aquesta va ser aportada pel PP. En la seva intervenció, Jaume Bosch, diputat d'ICV-EUIA, va assenyalar la seva «preocupació» pel suport a «una web de delació, molt criticada per molts sectors». En qualsevol cas, la votació d'ahir recolza Interior per tornar a utilitzar un instrument molt polèmic que es donava per rebutjat.

Una altra de les recomanacions polèmiques que apareixen en les conclusions de l'informe és la relativa a la imposició de restriccions als mitjans de comunicació en relació amb les informacions policials. D'aquesta manera, en la conclusió número 15, que també va ser proposada pel PP, el Parlament insta el Govern de la Generalitat a «simular les reformes legals necessàries perquè es difuminin els rostres dels agents dels Mossos o dels polic-

Jaume Bosch DIPUTAT D'ICV-EUIA

«Ens preocupa que des del Parlament s'avalï la web de delació, que va ser molt criticada»

Pere Calbó DIPUTAT DEL PP

«Vetar les pilotes suposa una irresponsabilitat que posa en risc els ciutadans»

David Fernàndez DIPUTAT DE LA CUP

«És una victòria de les víctimes i permet acabar amb una arma que deixa ferides de guerra»

es locals en les informacions quan la identificació de l'agent no tingui rellevància per a la informació. A l'espera que s'elabori aquesta llei, l'informe demana a Interior «solicitar als mitjans de comunicació de manera immediata que en les seves informacions difuminin les cares dels agents».

SINTONIA AMB EL GOVERN DEL PP // A més a més, les conclusions, recomanen al Govern elaborar, juntament amb el Col·legi de Periodistes, un protocol d'actuació dels mitjans en els disturbis. La demanda d'una llei que imposi aquesta mesura als mitjans de comunicació estableix una clara rima amb alguns enunciats de la llei de seguretat ciutadana impulsada pel Govern central, en què s'estableix la prohibició de gravar o fotografiar a les forces de seguretat en alguns supòsits. ■

AP / MANU FERNÁNDEZ

Un manifestant apedrega un cafè, a Barcelona, el 29 de maig del 2012.

Certificada la prohibició de les boles de goma a partir del maig

La Cambra catalana en ratifica el veto però avala l'ús d'altres mètodes «robustos»

A. B.
BARCELONA

El pròxim 1 de maig, Catalunya serà territori lliure de pilotes de goma. El Parlament, en una històrica votació feta ahir, va acordar vetar aquesta polèmica munició, que els últims cinc anys ha causat mutilacions oculars a set persones i n'ha ferit de gravetat quatre més. El ple de la Cambra catalana va aprovar amb 76 vots a favor, 30 en contra i 22 abstencions el punt 24 de les conclusions de la Comissió d'Estudi dels Models de Seguretat i Ordre Públic i de l'Ús de Material Antiavalots als Esdeveniments de Masses, en què s'instia Interior a «iniciar immediatament la retirada de les pilotes de goma, que s'han de substituir gradualment, de manera que en data del 30 d'abril del 2014 sigui efectiva la prohibició total». Fins llavors, les pilotes de goma queden relegades a instrument «d'últim recurs».

Hi van votar a favor CiU, ERC i Ciutadans. El PSC es va abstenir i l'ICV-EUiA i la CUP hi van votar en contra, ja que volien també la prohibició dels projectils viscoelàstics amb què es reemplaçaran. Per la seva banda, el PP hi va votar en contra ja que, en paraules del diputat Pere Calbó, aquesta prohibició «és una irresponsabilitat que lamina la seguretat a Catalunya i que demostra que el Govern català no disposa de

JULIO CARBO

►► Jaume Bosch, d'ICV, estudia un gràfic d'EL PERIÓDICO amb els dos tipus de fusells antiavalots, ahir.

cap model de seguretat».

El document assenyalava que s'«ha de garantir en qualsevol cas la disponibilitat d'eines robustes» que reemplaçin les pilotes de goma. De moment, la conselleria, que continua apostant per un model d'antiavalots basat en el fet que els agents mantinguin la distància amb els manifestants, ha ordenat la compra de gairebé mig centenar de fusells llançadors de projectils viscoelàstics, que en teoria són menys lesius que les pilotes de goma. De fet, les conclusions avalen l'ús per part d'Interior del canó d'aigua, encara que recomanen que es concebi com a «eina d'últim recurs».

En qualsevol cas, l'informe del

Parlament ordena que, tant amb les boles de goma (mentre durin) com amb els viscoelàstics, els Mossos facin «una informatització de l'inventari» per poder determinar amb exactitud quants projectils es disparen i qui els dispara.

El diputat d'ICV-EUiA Jaume Bosch es va felicitar per l'acabament de les pilotes de goma però va lamentar «que hi continuï havent altres projectils». «Reemplacem un tipus de fusell per un altre tipus de fusell i un tipus de projectil per un altre tipus de projectil», va comentar, i va retreure a CiU i ERC que haguessin vetat una resolució per la qual el Parlament demanava disculpes a les víctimes. Per a David Fer-

nández, de la CUP, «aquesta votació és una victòria de les víctimes» i permet eliminar un artefacte que causa «lesions de guerra».

ATENCIÓ A LES VÍCTIMES / L'informe estableix per primera vegada una pauta de conducta envers les víctimes de les actuacions policials, que fins ara eren deixades en el més absolut desamparament. Així, Interior ha d'elaborar «un protocol de reparació del dany per a la indemnització» de les víctimes, que ha de ser retroactiu. A més, s'ha d'establir un «sistema d'atenció de les víctimes causades per disturbis que permeti oferir serveis d'assistència i acompanyament psicològic, sanitari i social». ■

AGENDA

Per informar d'activitats cal registrar-se a www.lavanguardia.com/agenda

Barcelona ciutat

Construint Europa. Fundació Mies van der Rohe. Arxiu d'arquitectura contemporània. Inauguració d'aquesta exposició de maquetes que representen uns 170 projectes que han seleccionat els jurats del premi des del 1996. Museu Nacional d'Art de Catalunya. Palau Nacional de Montjuïc.

El uso ritual del agave en el Occidente mesoamericano. Conferència a càrrec de l'arqueòloga Laura Almendros López, de l'Institut Nacional d'Antropologia i Història, Mèxic. Consolat General de Mèxic. Passeig de la Bonanova, 55 (18 hores).

Diario de un cuidador. Presentació d'aquest llibre de Pablo A. Barredo. Sala Àmbit Cultural El Corte Inglés de Portal de l'Àngel (19 hores).

Debat: Nous sistemes de finançament per fer periodisme de qualitat. Dintre del cicle #CPCFutur Nous sistemes de finançament per fer periodisme de qualitat, debat entre David Bassa, periodista, i Jesús Marañón, director editorial d'InfoLibre. CaixaForum. Avinguda Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8 (19 hores).

'Poema visual per a una façana', de Joan Brossa fa 20 anys. Conferència La poesia urbana de Joan Brossa, a càrrec de Daniel Giralt-Miracle. Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics. Bon Pastor, 5 (19 hores).

El mundo de Chingüiz Aitmatov. Conferència dedicada a l'obra de l'escriptor kirguís Txingüiz Aitmatov (1928-2008), a càrrec de Samagan Ibraev, vicepresident de l'associació Kerben, i Menene Gras Balaguer, directora de cultura de Casa Àsia. Casa Àsia. Sant Antoni Maria Claret, 167 (19 hores).

Rangolis de la saviesa. Asha Miró, acompanyada per Pep Sala, presenta el seu nou llibre, que conté il·lustracions de Vaishali Dasgupta. Llibreria Excellence. Balmes, 191 (19.15 hores).

En busca de respuestas. Presentació d'aquest llibre de Felipe González,

DRAP-ART:
Festival de Reciclatge
Artístic de Catalunya
CCCB
Fins al 5 de gener

El Festival Internacional de Reciclatge Artístic de Catalunya arriba a la seva desena edició amb una exposició a càrrec de 65 artistes i dissenyadors. Al CCCB s'hi podrà veure un total de 138 obres diferents, creades totes a partir de deixalles. A més, el Drap-Art proposa tallers, conferències i performances, entre altres activitats.

Segona vida per a la brossa

MARTINA FARO PALAU
Barcelona

Al hall del CCCB, hi ha una gran fletxa vermella, feta amb joguines velles, que indica l'accés a l'exposició. L'organitza el Drap-Art, el

història es repeteix en les 138 obres que s'exposen dels 65 artistes i dissenyadors provinents de Brasil, els EUA, Sèrbia o Catalunya. Segona oportunitat per als cables d'ordinador, que ara són fibres de músculs al quadre *Nostàlgia*, de Jana Álvarez, o per als plàs-

de gener conduirà l'artista alemany Ha Schult, conegut pels seus *Trash People*, o exercicis de deixalla. Per cert, n'ha cedit un al festival, un bon regal d'aniversari.

A més de l'important contingut artístic del Drap-Art, també cal tenir en compte la

JORDI ROVIRALTA

La instal·lació de bombetes de Carles Piera a l'exposició Drap-Art

Festival Internacional de Reciclatge Artístic de Catalunya, que enguany celebra 10 anys de convertir escombraries en obres d'art.

En accedir a la mostra, sorprèn la instal·lació de 100 bombetes de Carles Piera. Una petita escenografia en la qual s'han canviat els filaments -ja inútils- de les bombetes, per objectes trobats: 100 segones oportunitats. La

tics i llunes de les calaveres de Franco de León, que, a diferència de les de diamants de Damien Hirst, simbolitzen la mort que aquests materials arrosseguen en esdevenir contaminació.

A més de l'exposició col·lectiva, el festival proposa altres activitats, com ara tallers, performances, projeccions, concerts i conferències. Cal destacar la que el 4

reivindicació que es fa del reciclatge. Segons Tanja Grass, directora del festival, actualment està en auge gràcies a la crisi, però es queixa que la societat espanyola no hi creu prou. També es queixa de la polèmica ordenança de l'Ajuntament de Barcelona que prohibeix agafar objectes del carrer o dels contenidors: "Agafar deixalles per necessitat o per art em sembla lícit". I és que de les escombraries en surten quadres. ●

amb un col·loqui entre l'autor, Sergio Cortés, Rocío Martínez-Sampere, Dolores Reig, i Jordi Vaquer. Modera Gemma Nierga. UPF. Balmes, 132 (19.30 hores).

Annual 2013 de la Escocesa. Els artistes residents exposen alguns dels seus últims treballs en aquesta mostra col·lectiva y pluridisciplinar. La Escocesa, centre de creació. Pere IV, 345 (19.30 hores).

Un vespre de Nadal amb Marina Rossell. Proposta única i irreplicable per començar a assaborir el Nadal. La Pedrera. Passeig de Gràcia, 92 (20 hores). 10 euros.

El somni dels herois. Projecció d'aquest documental sobre la militància de l'esquerra anticapitalista els anys 60 i 70 a Espanya i les seves resonàncies (o no) en els nous moviments socials, i col·loqui amb Albert Recio sobre la transició. 6,5 euros. Cinemes Girona. Girona, 175 (20 h).

Concert de bandoneó. El reconegut bandoneonista argentí afincat a Barcelona, Marcelo Mercadante, presenta el seu darrer treball, *Justamente*. Casa Amèrica Catalunya. Còrsega, 299, entresòl (20 hores).

Indexical space. Aquesta performance no només uneix dansa i fotografia, sinó també disseny, música, audiovisuals i altres disciplines artístiques. Gratuïta. Fabra i Coats. Sant Adrià, 20 (avui i demà, 20 h, dissabte, 12 hores).

Rumba-Fusió. Concert dels Total x 1/2 Tono. La Bàscula. Foc, 128 (20.30 hores).

CyBee. Presentació oficial del disc de debut del grup CyBee. Treball produït per Manu Guix i Roger Rodés. Sala Music Hall. Rambla Catalunya, 2 (21.30 hores). 8 euros.

Nits d'òpera al Palau Dalmasas. La Petita Companyia Lírica de Barcelona presenta àries i conjunts d'òpera de Händel, Mozart, Donizetti i Verdi entre d'altres. Palau Dalmasas. Montcada, 20 (23 hores). 20 euros.

Crònica lletres

“Escric en pijama”

Valèria
Gaillard

Barcelona

Amb posat sorprès, com si la cosa no fes amb ell, Josep Maria Espinàs va rebre ahir el premi Ofici de Periodista, un dels màxims reco-

neixements que atorga el Col·legi de Periodistes de Catalunya a la trajectòria de “professionals que són una referència”. I és que si alguna qualitat té aquest “tafàner literari” –com s’autodefineix– és la modèstia. “No m’interesso jo, sinó els altres”, va dir d’entrada. Els seus articles? (que acumulen 22 milions de caràcters, segons càlculs del periodista Ignasi Aragay, membre de la junta del Col·legi i encarregat ahir de fer la glossa). Doncs neixen, va dir, d’algun detall que l’ha encuriósit, i després... “surten les associacions d’idees al voltant d’una primera idea i la màquina funciona sola”. Perquè Espinàs, de 85 anys, és de l’escola de l’Olivetti i no en vol saber res de les noves tecnologies i dels suports digitals.

Esperonat per la periodista i escriptora Empar Moliner, Espinàs va explicar que escriu a tota hora, matí, vespre, quan pot, vaja, i, si va bé, tres articles de tirada. “Pressentista”, no se’n recorda mai del que ha escrit el dia abans. Això sí, té terror a les “grans frases”, a “vestir-se ele-

Josep M. Espinàs i Josep Maria Martí, degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, ahir ■ JUANMA RAMOS

gant” per treballar. “Escric en pijama.” I va reprendre: “Sóc un temerari que dic el que pensa.” Sigui com sigui, va confessar que no s’ha sentit mai periodista (no ha treballat en cap redacció ni ha sortit a investigar al carrer), però va acceptar complagut el guardó: “No s’ha de ser purista.”

La seva carrera com a articulista –va explicar– va començar el 1987 amb un article sobre els 25 anys de la mort de Guimerà.

Després es va trobar de casualitat pel carrer amb el llavors director de l’Avui, Josep Faulí, que li va proposar publicar un article cada tres setmanes, i ell va respondre que preferia fer-ne un diari, “era més fàcil”. D’aleshores ençà ha publicat onze mil articles a mitjans com l’Avui i El Periódico, alguns dels quals ara aplega en el volum *Una vida articulada* (La Campana).

“Es fixa en la vida menuda i a

partir d’aquí fa el salt a l’universal”, argumentava Aragay. El periodista va lloar el seu domini de la llengua i va assenyalar també l’escepticisme que travessen alguns dels seus articles, però també, i sobretot, l’empatia. “Espinàs busca la connexió directe amb el lector, no la seva admiració.” Tanmateix, admiració és el que desperta un escriptor que en els seus articles “ha pres el pols a la gent del carrer, no al poder”.

ÁLVARO MONGE

|| || ESPINÀS, DISTINGIT PER LA SEVA TRAJECTÒRIA PERIODÍSTICA

Barcelona • L'escriptor Josep Maria Espinàs, columnista d'EL PERIÓDICO, va rebre ahir per la seva trajectòria professional el premi Ofici de Periodista de mans de Josep Maria Martí, president

del Col·legi de Periodistes, que atorga el guardó. L'entitat el considera «un dels cronistes de la vida», i valora una carrera que «pot ser punt de referència per a la professió i per als estudiants». Han

precedit Espinàs en el palmarès del premi periodistes de la talla de Josep Pernau, Rosa Maria Calaf, Josep Maria Huertas Claveria, Maria Eugènia Ibàñez, Joaquim Maria Puyal i Mercè Conesa.

La xifra

758
9456
120

37

anys i mig fent articles
en premsa: J.M. Espinàs

Va començar a article diari a l'Avui des del 1976 i fins al 1999, i continua ara, no cada dia però quasi, a *El Periódico*. Espinàs acaba de rebre el premi Ofici de Periodista, atorgat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya.

A la xarxa

“Hi ha alguna garantia jurídica que és absurda: que s'ajorni tot un pressupost nacional perquè s'impugna una partida de 5 milions, no s'entén”

Josep-M. Terricabras. @JMTERRICABRAS

“Un dels assaltants de @sumate_asoc a Mataró és portaveu de C's a la ciutat! Qui trenca la convivència?”

J.M. Mainat. @MAINATJM

“Pàg. 3 d'Expansió: Endesa distribueix un dividend al 7%. Pàg. 6: El preu de l'electricitat podria pujar un 7% el 2014. Claríssim, oi?”

Pere Aragonès. @PEREARAGONES

“Muy bien impugnar el presupuesto de la Generalidad, con partidas golpistas. Pena que doña Alicia, cadáver político, ya no pueda acertar.”

Hermann Tertsch. @HERMANNTERTSCH

“Rajoy: “El dret a l'autodeterminació no existeix en cap Constitució de cap país del món.” La Constitució portuguesa.”

Carles Puigdemont. @KRLLS

“Un 12% de les carreteres catalanes té un risc d'accidents elevat o molt elevat. Pregunta: a qui s'han de treure els punts?”

Jaume Barberà. @JAUMEBARBERA

Què han dit...

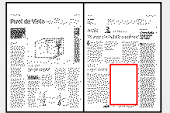
“El mercat del patrocini privat local està molt esgotat, i el cert és que poques institucions culturals poden accedir a nivells més internacionals.

El Museu Picasso sí que pot”

Joan Oliveras. VICEPRESIDENT SEGON DE LA FUNDACIÓ MUSEU PICASSO

“Sóc un temerari, que dic el que pensa”

Josep Maria Espinàs. ESCRITOR

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LES ILLES BALEARS

José Ramón Bauzá

Ofensiva en tota regla

Primer va ser el català, després la negació de l'existència dels Països Catalans i ara li ha tocat a la senyera, que llueix en molts centres públics en defensa de l'escola en català. El Parlament balear té previst aprovar avui la llei de símbols, que prohibeix penjar qualsevol símbol no oficial en edificis públics.

PERIODISTA

Josep Maria Espinàs

Reconeixement merescut

El Col·legi de Periodistes de Catalunya ha guardonat amb el premi Ofici de Periodista Josep Maria Espinàs en reconeixement a la seva trajectòria professional. Col·laborador primer de l'Avui i després d'*El Periódico*, i autor de més de vuitanta llibres, se'l considera un cronista de la vida per excel·lència.

PRESIDENT DE CÀRITAS

Jordi Roglà

La veu dels que pateixen

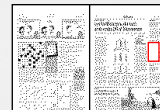
Càritas ha donat la veu d'alerta davant del fet que les dificultats per mantenir o accedir a un habitatge digne provoquen problemes de salut tant física com mental. És per això que l'entitat ha fet una crida a les administracions públiques, els sindicats i la patronal a trobar solucions al problema de l'atur.

Sandro Rosell entregará hoy el premio Vázquez Montalbán de periodismo

El presidente del FC Barcelona, Sandro Rosell, tendrá hoy una agenda muy apretada. A partir de las 13.00 horas, el máximo dirigente barcelonista participará en el acto de proclamación del ganador de la X edición del Premio Manolo Vázquez Montalbán de periodismo, que otorga la Fundació del FC Barcelona y el Col. legi de Periodistes de Catalunya. En este acto, también tendrá lugar la intervención del periodista Joaquim Maria Puyal, miembro del jurado. Una vez finalizado este acto, Rosell participará en la tradicional comida de Navidad con los medios informativos.

RECONeixEMENT

El Col·legi de Periodistes premia Josep Maria Espinàs

|BARCELONA| El periodista i escriptor Josep Maria Espinàs (Barcelona, 1927) va ser guardonat ahir amb el premi Ofici de Periodista, un dels màxims reconeixements que atorga el Col·legi de Periodistes de Catalunya. "Espinàs m'interessa molt poc, els que m'interessen sempre són els altres", va afirmar Espinàs en un acte conduït per l'escriptora Empar Moliner.

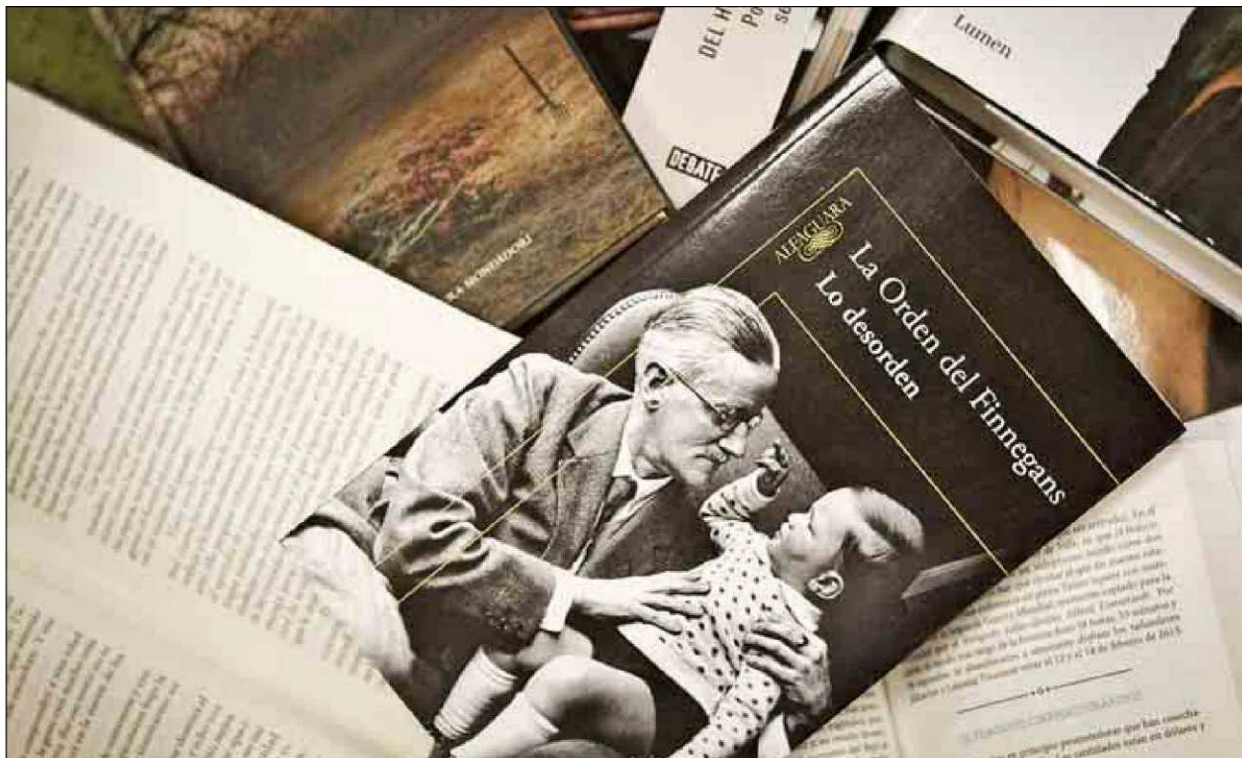
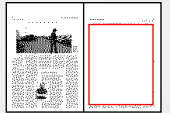

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

El fondo de libros de Alfaguara y los sellos literarios del Grupo Prisa pasarán a engrosar el catálogo de Random House tras la venta. / SUSANA SISCART

Sector / Planeta, el único competidor

Random compra Alfaguara

El gigante editorial del grupo alemán firma el acuerdo de transmisión de los sellos literarios del Grupo Prisa

EL MUNDO Ya es un hecho. Alfaguara y el resto de sellos literarios del Grupo Prisa están en manos del cada vez más gigante Random House, llamado desde este verano Penguin Random House, debido a la fusión del Grupo Pearson (Penguin) con el conglomerado propietario de Random House (el grupo alemán Bertelsmann). Los rumores venían siendo más que insistentes desde hace un año, pero las alarmas saltaron la pasada primavera, cuando un medio digital dio por hecho el trato y el Grupo Prisa se apresuró a desmentir la compra con un comunicado en el que, sin embargo, hablaban de que había «negociaciones» en marcha. Todo apuntaba entonces a que era cuestión de tiempo. Y así ha sido. El anuncio oficial es inminente.

El precio que Bertelsmann habría pagado por la división Ediciones Generales Santillana es aún un misterio. El acuerdo podría incluir la división de libros de texto, un activo de fuerte implementación en América Latina, que supuso el pasado año un 28% de facturación para el grupo editorial (más de 730 millones de euros). La ven-

ta, ya cerrada, convierte al grupo editorial (el más grande del mundo) en un verdadero monstruo de 250 sellos y 3.100 millones de euros de ingresos anuales. Un monstruo dirigido por Markus Dolhe y presidido por John Makinson, que mantendrá al frente de la división literaria a Núria Cabutí, hasta ahora consejera delegada de Random House.

Así, a los más de 15.000 autores de Random debe sumársele ahora el catálogo de Alfaguara, pero no sólo de Alfaguara, sino también de Aguilar, Suma de Letras y Taurus, lo que reunirá, en el mismo sello, a escritores de la talla de Philip Roth, Mario Vargas Llosa, Bret Easton Ellis, Agustín Fernández Mallo, César Aira, Gay Talese, Junot Díaz, Javier Marías, Chuck Palahniuk y un largo etcétera, que incluye *best sellers* como Stephen King y Ken Follet (ambos en Plaza & Janés) y la mismísima Stephenie Meyer (Suma de Letras). Con semejante catálogo pueden plantarle frente a su gran rival, Planeta, que recientemente ha sufrido una reestructuración interna.

Esta reestructuración interna le permitirá hacer frente al nuevo gi-

gante jugando a su propio juego, pues hasta la fecha los múltiples sellos de Planeta competían entre ellos, algo que nunca han hecho los sellos de Random. En cualquier caso, el macrogrupo que dirige José Manuel Lara Bosch tiene enfrente por primera vez a un rival de nivel, un rival de apariencia indestructible, pues al músculo del grupo editorial más grande del mundo se le debe sumar ahora, tras la compra de Alfaguara, el prestigio. Pero no sólo eso, sino también una mayor implantación en el vasto mercado latinoamericano y una mejor red de ventas. Dicho esto, está por ver qué pasará con la mencionada división de libros de texto.

De hecho, el Grupo Prisa ofreció todo el paquete a Random hace prácticamente un año, pero por entonces el ala española de Bertelsmann lo rechazó porque no se veía con la suficiente fuerza financiera y, sobre todo, porque no tenía la experiencia necesaria en libros educativos como para hacerse con él. Pero las cosas han cambiado desde la entrada del Grupo Pearson (actualmente propietario del 47% del accionariado, frente al 53% de Bertelsmann), líder mundial en libros de texto, grupo que, por cierto, ya pujó en su momento por dicho activo, sin éxito. En ese sentido, todo apunta a que podría haberse cerrado un trato global que incluyera ambas divisiones, es decir, no sólo la literaria sino también la educativa, mucho más rentable.

Algo muy lógico de acuerdo a la política de expansión agresiva seguida por Bertelsmann a lo largo del pasado año. A finales de octubre de 2012 el grupo germano anunció la fusión entre Random House y Penguin Group, lo que

Anik Lapointe deja RBA

Sin duda este diciembre es un mes de cambios en el mundo editorial nacional. Hace apenas dos semanas, Anik Lapointe dejaba RBA tras 13 años al frente de su dirección literaria. Artífice de la exitosa colección Serie Negra, en buena parte responsable del *boom* de la novela negra que se ha dado en España en los últimos años, Lapointe (Montreal, 1964) habría negociado un acuerdo para su salida tras producirse movimientos en la cúpula directiva a raíz de los malos resultados del año que está a punto de acabar y, en concreto, del fracaso de la nueva colección dedicada a la fantasía y la ciencia ficción (Serie Fantástica), impulsada por Lapointe.

Lapointe llegó a Barcelona en 1992. Su intención era la de escribir un estudio comparativo entre las literaturas catalana y quebequesa. Pero una vez aquí, la chica que recorrió cientos de kilómetros para darle las gracias a John Martin, fundador del sello Black Sparrow Books, por publicar a John Fante y Charles Bukowski, no tardó en empezar a trabajar para una editorial. Primero fueron Quaderns Crema y Sirmio, precedente de Acantilado. Luego Península, donde puso en marcha una colección de viajes en la que publicó a clásicos contemporáneos de la no ficción narrativa de la talla de Patrick Leigh-Fermor. Y finalmente RBA, donde aterrizó en el año 2000. Amante de la novela negra desde los 15 años, cuando devoró la colección de la serie *noir* de Gallimard de una amiga, Lapointe creyó detectar una pasión por el género que no se correspondía con lo que se publicaba. Así fue como nació Serie Negra, una apuesta de resultados asombrosamente buenos, tanto que permitieron al grupo crear el premio mejor dotado del mundo (del género). A su marcha, deja un catálogo de impresión para aquellos que aman lo negrocriminal, que incluye a todos los clásicos (desde Chandler hasta Thompson) y a los mejores autores contemporáneos (desde Jo Nesbø a Philip Kerr pasando por Dennis Lehane).

convirtió a Random House en la mayor editorial del mundo, en volumen de negocio. La misma lógica agresiva que explica la adquisición por parte de Bertelsmann en noviembre de 2012 del 100% del capital social de Random House Mondadori. Lo cierto es que ahora el panorama editorial se polari-

za aún más con Alfaguara en poder de Random y sin más competidor que Planeta. La operación también tiene que ver con la ingente deuda que arrastra Prisa (más de 3.100 millones de euros) y con la gran reestructuración que necesitaría para lograr la viabilidad financiera.

Recull antològic de l'obra del gran Junceda al '¡Cu-Cut!'

El periodista i crític d'art Josep Maria Cadena acaba de treure el primer dels tres volums que té preparats sobre el dibuixant Junceda i les seves caricatures al setmanari '¡Cu-Cut!', un treball editat per Àmbit que recupera l'obra d'un gran artista

TEXT PEP MARTÍ

La redacció del '¡Cu-Cut!', un racó de bohèmia a la Barcelona del 1900.

Es amants de l'humor gràfic acolliran amb alegria aquesta novetat de Josep Maria Cadena, un dels principals coneixedors de la història de la premsa catalana. Acaba de sortir *Junceda 1902-1906* (Àmbit), el primer dels tres volums amb què el veterà periodista recupera totes les obres que el mític dibuixant va fer per al *¡Cu-Cut!* Són un total de 448 dibuixos dels més de 1.300 que va fer. Aviat vindran dos volums més i es podrà disposar de tot el conjunt de caricatures de l'autor en aquell setmanari satíric també legendarí.

Recentment, Josep Maria Cadena ja va regalar al seu públic una antologia sobre Opisso, un altre dels grans d'un humor gràfic que va tenir un moment

d'esplendor fa més d'un segle. Ara hi torna.

QUI ERA JUNCEDA?

El llibre de Cadena ens convida a un viatge per la Barcelona de finals del segle XIX i inicis del XX. Joan Garcia-Junceda i Supervia, que així es deia el dibuixant, va venir al món el 13 de febrer de 1881. La ciutat que va rebre el futur artista vivia encara enlluernada per l'anomenada *febre d'or*, que tantes fortunes va generar, i que acabaria en sec pocs anys després. L'any anterior, havia tingut lloc el Primer Congrés Catalanista i feia pocs dies, el mateix febrer del 1881, havia nascut el diari *La Vanguardia*. Faltaven encara uns anys, però no gaires, perquè la cri-

ERA FILL D'UN MILITAR PERÒ ES VA INTEGRAR EN EL CATALANISME

EL VOLUM INCLOU ELS PRIMERS 448 DIBUIXOS QUE VA FER EN LA PREMSA

si de la fill-loxera arranés la terra catalana provocant una recessió econòmica devastadora.

Fil de militar (i amb una mare filla de guàrdia civil), la seva vida va estar a punt de seguir la petjada de la milícia. O això és el que pensaven els seus pares. El pare, però, era un oficial il·lustrat aficionat a la música que gaudia de la companyia d'Enric Granados, veí seu. En tot cas, sembla que al noi la sortida militar no li acabava de fer el pes. Tampoc li atreia iniciar estudis convencionals. Després de caure malalt i passar una temporada a la Seu d'Urgell, va tornar a ciutat i va entrar a treballar en les oficines de l'empresa El Siglo, a tocar de les Rambles. Allí va començar a aficionar-se al dibuix, sem-

bla que a partir de la seva afició a dibuixar caricatures d'alguns companys de feina. Fins que es va decidir a enviar alguns dels seus treballs a la redacció del *iCu-Cut!*, que acabava de sortir i que amb molt poc temps havia aconseguit fer-se un lloc en la premsa barcelonina. A partir d'aquí, tot va ser molt ràpid. Davant la seva sorpresa, va ser cridat a la redacció i li van oferir una col·laboració continuada.

El setmanari va ser fundat per recolzar la Lliga Regionalista, que havia estat fundada feia un any i pretenia foragitar els lerrouixistes de l'Ajuntament de Barcelona. En aquell moment, en Junceda no podia ni sospitar el paper crucial que tindria en els esdeveniments dels anys posteriors.

Molt aviat, Junceda -que signava com a tal o amb el pseudònim Ribera- es va integrar en la redacció i en va esdevenir una peça clau. Va formar part del nucli dur de l'equip de dibuixants, al costat de figures com Opiso, Gaietà Cornet i Feliu Elias Apa.

Quan l'empresari del *iCu-Cut!*, Josep Baguñà, va ampliar el negoci i es va fer amb l'edició d'*En Patufet*, en Junceda hi va passar a col·laborar. També va convertir-se en el principal il·lustrador dels contes per a nens de Josep Maria Folch i Torres. Amb els anys va ser un habitual de molts dels mitjans que es publicaven en aquell moment, majoritàriament de tendència nacionalista, com *La Tralla* i *L'Esquix*. Va col·laborar amb Josep Abril a *Bon Seny*, un conjunt de textos moralistes que aplegaven acudits i faules i que es va editar fins al 1918. Al *Patufet* hi dibuixarà fins a la desaparició de la revista, el 1938. Igualment va col·laborar en la primera etapa de la revista *Lecturas*.

Com a membre de l'equip del *iCu-Cut!* es va integrar en una redacció d'ideologia catalanista, ell que venia de militars. Molts dels seus dibuixos s'inscriuen en l'orientació d'activisme catalanista de la revista.

VÍCTIMA DE MILITARS

El nom de Junceda està vinculat a un episodi important de la història de Catalunya, com va ser l'assalt a la redacció del *iCu-Cut!* el novembre de 1905 per part d'un grup de militars espanyols.

La Lliga havia convocat a un Banquet de la Victòria per celebrar els seus bons resultats en les eleccions municipals de setembre de 1905. Barcelona en aquells anys vivia una lluita ferotge entre el republicanisme lerrouixista i el catalanisme moderat de la Lliga. Quan un dels protagonistes de l'acudit

A LA FESTA NACIONAL

-¡Renoy, quina soleyada!
-Paciència, amich, ja se sab que'l catalanisme may ha treballat a l'ombra.

AL FRONTON CONDAL

-¿Qué se celebra aquí, que hay tanta gente?
-El Banquet de la Victoria.
-¿de la victoria? Ah, vaya, serán paisanos.

UN DIBUIX SEU VA PROVOCAR LA CAIGUDA D'UN GOVERN ESPANYOL

CADENA JA T'ENLESTITS MÉS VOLUMS AMB TOTA L'OBRA DEL 'ICU-CUT!'

El dibuix de dalt va provocar l'assalt a la redacció per part d'un grup de militars i, de rebot, la caiguda del Govern. En el dibuix de sota, un assistent a un miting un dia assolellat afirma que «el catalanisme mai ha treballat a l'ombra», una frase que es va fer popular a partir de les bases de Manresa.

pregunta què hi fa tanta gent en aquell lloc, el Frontón Condal (estava en la cantonada entre Rosselló i Balmes), el seu interlocutor li respon: «Celebren el banquet de la Victòria». «Ah!, serán paisanos». La referència a un exèrcit espanyol que només podia celebrar derrotes era ben clara i va ser considerada una ofensa en les sales de banderes.

El pobre Junceda va provocar un terrabastall. Deu haver estat de les poques vegades en què un simple dibuix provoca la caiguda d'un Govern. Després de l'assalt, l'opinió pública catalana es va revoltar. El Govern espanyol, que aleshores presidia el vell liberal Montero Ríos, no es va atrevir a sancionar els oficials que van intervenir

en l'atemptat, i va dimitir per decència, rendint-se davant la força del poder militar.

A retruc dels anomenats Fets del *iCu-Cut!*, el Congrés de Madrid va aprovar la Llei de Jurisdiccions, molt restrictiva quant a llibertat de premsa i que castigava amb severitat tota burla a l'exèrcit. Esquerrers i dretes catalanistes van forjar aleshores el moviment de la Solidaritat Catalana, que durant un breu temps va convertir el catalanisme en hegemònic.

Per la seva banda, Junceda va seguir la seva trajectòria com un dels retratistes més aguts de la realitat social. Considerat un dels periodistes gràfics més influents i que han creat més escola, va morir a Blanes el 1948. ▲

VUELCO EN EL ESCENARIO DE LA TDT

El Tribunal Supremo despoja a Atresmedia de tres canales, y a Mediaset, Unidad Editorial y Vocento de dos canales por grupo, a pesar de que el reparto de múltiplex fue acordado en Consejo de Ministros

El Supremo lleva 9 canales de TV a negro

EDUARDO FERNÁNDEZ / Madrid
El Tribunal Supremo quiere acabar con el actual reparto televisivo, y lo quiere modificar ya: así, ordena el cese de emisiones de un total de nueve canales de TDT, una decisión que privaría al grupo Atresmedia de tres canales, a Mediaset España de dos; a Unidad Editorial de dos, y a Vocento de otros dos. El auto del Supremo dado a conocer ayer ordena la ejecución de la anulación del reparto de los múltiplex acordado en un Consejo de Ministros de 2010.

Una sentencia del Supremo, de noviembre de 2012, desautorizó la adjudicación ratificada por el Gobierno de José Luis Rodríguez Zapatero. Entonces, se asignó un múltiplex digital (conjunto de cuatro canales) a cada una de las sociedades concesionarias del servicio de TDT nacional, en aquella época Antena 3, Gestevisión Telecinco, Sogecable, Veo Televisión (Unidad Editorial), Net TV (75% de Vocento-25% de Intereconomía) y La Sexta.

Uteca, la patronal de las televisiones privadas, explicó ayer a este diario que sus servicios jurídicos estudian con detenimiento el auto, «tan prolijo que no permite dar una respuesta inmediata». Los distintos operadores televisivos, que también presentaron alegaciones a la sentencia a título individual, comparten esa postura. Eso sí, Uteca celebrará próximamente una junta extraordinaria para analizar el auto, según ha podido saber este diario.

Con el auto ayer conocido, el TS rechaza las alegaciones de las televisiones privadas a esa sentencia, y reitera que el reparto de múltiplex debería haberse realizado mediante concurso público, tal y como solicita la empresa demandante, Infraestructuras y Gestión 2002. Esta productora de televisión, que ofrece contenidos eróticos y del tarot, fue sancionada por la Generalitat al entender que emitía ilegalmente en Cataluña.

El Tribunal Supremo 'rompe' el actual reparto de canales de televisión del panorama audiovisual español. / ALBERTO DI LOLLI

El Supremo lleva a negro la señal de nueve canales de televisión, nacidos al amparo de una decisión del Consejo de Ministros. El TS entiende que no debería haberse aplicado la fórmula del real decreto cuando primaba la Ley General de Comunicación Audiovisual, que exigía que las licencias se concedieran mediante concurso. Sin embargo, en la práctica este vuelco al escenario audiovisual da al traste con patrimonios, planes estratégicos y acuerdos con terceros de los grupos empresariales privados que apostaron e invirtieron en el desarrollo de la TDT, entre los

que se encuentra Unidad Editorial (al que pertenece EL MUNDO).

El pasado mes de marzo, el Ejecutivo de Mariano Rajoy aprobó la ejecución de la anulación de la asignación de los múltiplex para «dar cumplimiento estricto» a la sentencia del Tribunal Supremo. Aunque acordó ejecutar de la sentencia, el actual Gobierno permitió que los operadores afectados emitieran transitoriamente, con el fin de «salvaguardar los objetivos de interés general derivados de la liberación del dividendo digital». Es decir, sin concretar las consecuencias para los grupos de

comunicación españoles ni dar una solución legal a una incertidumbre provocada por el propio Gobierno, el actual Ejecutivo asumía la tesis del Supremo, que ahora apremia al cese de las emisiones de los canales alumbrados con posterioridad al acuerdo de Consejo de Ministros de 2010. «Su atribución es nula, carecen de título y deben cesar en sus emisiones», plasma el auto del Supremo, que insiste en que «tal conclusión es inesquivable».

Para el Tribunal, Atresmedia, tras su fusión por absorción de La Sexta, disponía de cinco canales

(los tres de Antena 3 y los dos de La Sexta), Mediaset (tras la fusión de Gestevisión Telecinco y Cuatro) disponía de seis canales (los tres de Gestevisión Telecinco y los tres de Sogecable-Cuatro), Veo disponía de dos canales y Net TV de otros dos. «Al atribuir dos múltiplex digitales a Atresmedia, otros dos a Mediaset, otro a Veo TV y otro a Net TV, todos ellos con capacidad para cuatro canales cada uno, se atribuían nueve canales adicionales: tres a Atresmedia, dos a Mediaset, dos a Veo TV y otros dos a Net TV», manifiesta el auto.

'La Vanguardia' fa marxa enrere

TEXT J. REIXACH

Amb el nomenament de Màrius Carol com a nou director de *La Vanguardia*, el comte de Godó, sempre hermètic i distant, ha pres finalment una decisió llargament mastegada i esperada des de fa mesos, tant a la redacció del diari com a molts àmbits influents de la societat catalana. L'imminent relleu de José Antich i la seva substitució pel fins ara cap de comunicació del Grup Godó va ser anticipat pel diari *www.eltriangle.eu* el passat dia 18 de novembre.

Aquest dilluns, dia 16 de desembre, Màrius Carol prendrà possessió oficial del càrrec de director de *La Vanguardia*. És un canvi de gran transcendència en uns moments molt delicats per a Catalunya, tant des del punt de vista econòmic com polític. En relació amb José Antich, Màrius Carol aporta centralitat i moderació, en línia amb els qui propugnen la "tercera via" per refer els malmesos ponts de diàleg amb l'Estat espanyol.

ESCANDALOSES SUBVENCIIONS

És coneguda la llarga i íntima amistat que mantenia José Antich amb Josep Antoni Duran Lleida. Però, a la vegada, ha fet un seguïdisme cec i acrític del president Artur Mas en la seva deriva sobiranista i el seu viatge a Ítaca, posant els pèls de punta als lectors tradicionals de *La Vanguardia* i als sectors més pragmàtics de l'elit empresarial catalana. A canvi d'aquesta descarada complicitat amb el Palau de la Generalitat, el comte de Godó s'ha beneficiat d'unes escandaloses subvencions i prebendes que en qualsevol país democràtic ja estarien en mans de la Fiscalia.

José Antich havia obert les pàgines del diari a un estol de columnistes "hooligans" de Convergència, convertint l'antic diari conservador i monàrquic en l'avantguarda de les reivindicacions sobiranistes/independentistes. Condicionat per les enormes ajudes amb diner públic rebudes els últims anys, els mitjans generalistes del Grup Godó (*La Vanguardia*, 8TV i RACI) han acollit un conjunt de tertulians recomanats des del Palau de la Generalitat que, com s'ha acabat veient, eren, en realitat, uns

Màrius Carol, el flamant director de 'La Vanguardia', i la seva esposa Teresa Lloret

José Antich va arribar com a periodista antisocialista i de confiança del PP i ha acabat sent el cavall de Troia dels sobiranistes al Grup Godó

Amb Màrius Carol, molt ben connectat amb la Casa Reial i amb els socialistes, el diari deixarà de fer seguïdisme a la rauxa independentista de CDC

"quintacolumnistes" d'ERC. En aquesta transformació para-independentista de José Antich hi tingut molt a veure la seva segona dona, Marta Lasalas, que és una trabucaire del "sometent mediàtic".

ELS NEGUTS DE LA CAIXA

Amb el nomenament de Màrius Carol, *La Vanguardia* guanya pluralisme i una visió més àmplia de la realitat. Periodista de llarga trajectòria, Carol havia simpatitzat amb els socialistes i té una molt bona entrada a La Zarzuela. Per contra, tot i la seva devoció monàrquica -marca de la casa-, José Antich va ser, de sempre, un antisocialista furibund. Primer, de la mà de Lluís Prenafeta, l'exsecretari general de Presidència de la Generalitat en els primers anys de Jordi Pujol, de qui va ser amic i confident. Després, amb la seva fructífera relació amb l'actual ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, quan era el 'factòtum' del PP a Catalunya.

Curiosament, José Antich -que mai s'ha fet dir Josep- no és independentista. Però els seus interessos i ambicions personals i els de l'editor de *La Vanguardia*, Javier Godó, han coincidit a l'hora de munyir la "vaca lletera" del departament de Presidència de Francesc Homs. I, ja se sap, "la pela és la pela". D'aquí que, inopinadament, l'antisocialisme radical del fins ara director de *La Vanguardia* l'hagi portat a fer el joc al procés sobiranista impulsat pel president Artur Mas.

Hem de tenir sempre present que Javier Godó és membre del consell d'administració de CaixaBank. La deriva independentista de Convergència i, per extensió, del govern de la Generalitat és vista amb moltíssima preocupació des de les Torres Negres, que té una gran part de la seva xarxa comercial i de la clientela fora de Catalunya. I, de la mateixa manera que els productors catalans de cava són objecte d'un boicot comercial a la resta d'Espanya que té uns efectes clarament perjudicials, La Caixa també ha començat a patir una retirada de dipòsits, si bé encara és puntual, pel fet de tenir la seva seu social a Catalunya.

EL 'PRAVDA' DE PALAU

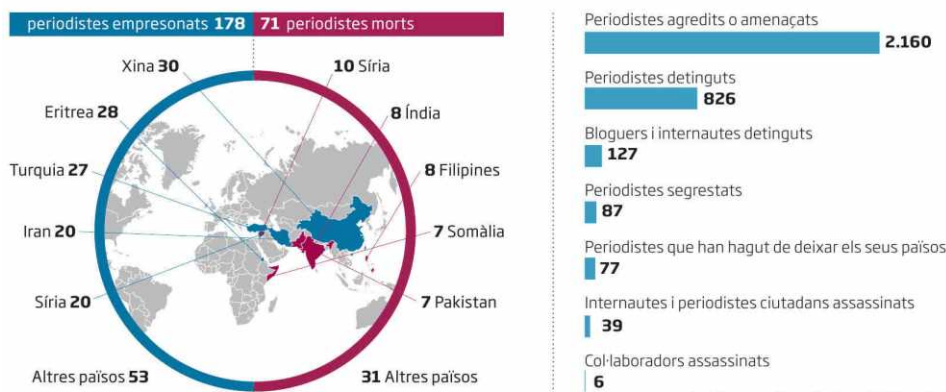
Recordem que José Antich va arribar a la direcció de *La Vanguardia* l'any 2000, després que el PP de José María Aznar assolís la majoria absoluta a les eleccions generals. Va substituir en el càrrec el periodista Joan Tapia, que procedia del grup socialdemòcrata de Josep Pallach i va col·laborar amb el govern de Felipe Gonzalez. Tretze anys després d'aquest parèntesi neoconservador/sobiranista, un altre periodista progressista assumeix la direcció del diari de la família Godó.

Sense perdre la seva arrelada filiació monàrquica -Alfons XIII va concedir el títol nobiliari de comte a Ramón Godó i Juan Carlos I va atorgar a Javier Godó la categoria de Grande de España-, *La Vanguardia* deixarà de ser, amb Màrius Carol, el *Pravda* del Palau de la Generalitat per esdevenir un diari dels poders econòmics partidaris de la "tercera via". Des d'ara, Jordi Barbeta, Pilar Rahola, Francesc-Marc Álvaro, Jordi Graupera, Salvador Cardús... s'hauran de mossegar la llengua. ▲

PERIODISME

Informe sobre la llibertat de premsa 2013

Els segrestos de periodistes s'han duplicat el 2013

Reporters Sense Fronteres alerta de les agressions i amenaces

El 2013 no haurà estat un bon any per als periodistes. Els segrestos s'han duplicat i els assassinats, penes de presó i agressions no s'aturen. En alguns països informar de manera independent surt molt car.

CRISTINA MAS

BARCELONA. Marc Marginedas, Javier Espinosa i Ricard Garcia Vilanova estan entre els 87 periodistes que han estat segrestats aquest any al món, denuncia Reporters Sense Fronteres (RSF). El segrest d'informadors s'ha disparat un 129% i, en general, l'assetjament a la premsa en forma d'amenaces, detencions i empresonaments no ha parat de créixer.

"Els casos de companys espanyols ens toquen més de prop, però no s'ha d'oblidar que els periodistes locals són la principal víctima de la represió", explica el periodista Alfonso Armada, vicepresident de RSF. A Síria el segrest de periodistes s'ha convertit en una pràctica sistemàtica, però no és una novetat: en els moments més negres de la història llatinoamericana, com avui a Mèxic, els informadors han estat en el punt de mira de grups armats.

L'ONG calcula que 71 periodistes han mort enguany per causes relacionades amb l'ofici: menys de la meitat estaven cobrint una guerra. El nombre de morts s'ha normalitzat després d'un repunt l'anys passat, però l'informe indica que les agressions i les amenaces augmenten, sobretot per part de les forces de seguretat. I és que l'assetjament a la premsa s'accentua amb la inestabilitat política. Per això Turquia, el Brasil i Ucraïna apareixen aquest any a les llistes negres de la detenció política d'informadors: "Els que fan d'altaveu dels moviments opositors o del carrer s'enfronten a l'actuació barroera de jutges i policies que volen l'estabilitat dels règims", recorda Armada. Un centenar de periodistes que cobrien les revoltes del Brasil d'aquest estiu

van ser assetjats, principalment per la policia militar. La xifra de professionals amenaçats o que han hagut d'abandonar el seu país arreu del món supera els 2.200, un 10% més que en l'últim informe.

Règims com els de l'Iran –que en els últims mesos ha estat rehabilitat internacionalment arran de la victòria electoral de Hassan Rouhani i l'acord amb els Estats Units per frenar el seu programa nuclear– no han avançat gens en el terreny de la llibertat de premsa. La Xina i Eritrea també estan entre els pitjors països per als informadors.

RSF s'ha fixat també en l'ús de la religió com a coartada per limitar la llibertat dels periodistes i, en concret, en els delictes de blasfèmia i apostasia, que continuen vigents en 31 països. Un delictes que es castiga amb la pena de mort en països on la xaria és font de dret, com Egipte, el Iemen i Somàlia. L'ONG alerta que en vuit països de la UE s'exerceixen formes de censura religiosa: "Grècia

és l'únic país de la UE on la blasfèmia com a tal és delictes, però en les legislacions de països com Espanya, Polònia, Irlanda i Itàlia també se'n recullen fórmules suavitzades, com l'ofensa als sentiments religiosos".

L'assetjament afecta els professionals, però també els col·laboradors i els anomenats *periodistes ciutadans*, que difonen els seus propis testimonis a través de les xarxes: 39 d'ells han estat assassinats i 127 detinguts, segons l'ONG.

Espanya: crisi i independència

Pel que fa a la situació a Espanya, Armada destaca a títol personal dos problemes. El primer afecta els mitjans públics: "La seva utilització amb finalitats partidistes, cosa que ha portat a casos de manipulació extrema per part del poder en algunes televisions autonòmiques". El segon és que la precària situació econòmica en què estan molts mitjans els fa "més vulnerables a les pressions econòmiques".

Una multitud acompanya pels carrers de Bagdad el fèretre d'un càmera iraquiana assassinat per Al-Qaida aquest mes. T. AL-SUDANI / REUTERS

Carta al president de la Xina

Benvolgut president Xi,

Ja fa uns anys que dintre de la comunitat internacional d'inversors es manté un pols entre, d'una banda, els que pensen que la Xina és una bombolla a punt d'esclatar i que, per tant, cal vendre en descobert i, de l'altra, els que creuen que el país té greus problemes, però també uns instruments molt potents i uns dirigents intel·ligents, de manera que tirarà endavant, tot i que potser amb un ritme de creixement més normal. Jo em decanto per la segona posició, però en vista del seu recent comportament, comença a tenir els meus dubtes: ¿i si el seu sistema és més fràgil del que em pensava?

Ho dic com a persona que vol que el poble xinès esdevingui prou capacitat per desenvolupar tot el seu potencial i pugui contribuir així més decisivament a configurar el futur d'una Xina que s'integri al món. Qui li digui que els responsables polítics nord-americans volen que el seu país fracassi no en té ni idea. En l'actualitat les nostres economies i destins estan totalment entrelaçats.

Així doncs, desitjo que les coses els vagin bé als xinesos. Molts nord-americans ho desitgen. Per això m'adreço a vostè avui. Perquè crec que està a punt de cometre un terrible error.

S'han bloquejat fa poc les webs en xinès de *The Wall Street Journal* i Reuters, i ja fa mesos que ho estan les de Bloomberg News i *The New York Times*. Però hi ha una cosa més important: els visats dels més de 20 periodistes que *The Times* i Bloomberg tenen a la Xina s'han de renovar a finals de desembre i, de moment, el seu govern es nega a fer els tràmits, en represàlia, segons sembla, perquè aquestes dues organitzacions han revelat l'enorme riquesa acumulada per algunes famílies d'alts dirigents xinesos, com ara la seva. Corre el rumor que vostè té la intenció de retirar a aquestes dues organitzacions l'autorització per informar des de la Xina.

Els experts en temes relacionats amb el seu país em diuen que vostè ha adoptat aquestes mesures sense precedents perquè creu que hem traspasat una línia vermella. Pel que es veu, es pensava que les regles del joc eren que la premsa estrangera, els mitjans de comunicació locals i les xarxes socials podien dir el que volguessin sobre corrupció i protestes socials dintre de l'àmbit local i provincial –perquè, de fet, era una manera que el govern central detectés i frenés la corrupció–, però a condició que no es parlés mai de les maniobres financeres dels principals líders del Partit Comunista.

Corre el rumor que vostè té la intenció de retirar a 'The Times' i Bloomberg l'autorització per informar des de la Xina

THOMAS L. FRIEDMAN

PERIODISTA, TRES COPS PREMI PULITZER

THE NEW
YORK TIMES

TRADUCCIÓ:
LÍDIA FERNÁNDEZ
TORRELL

President Xi, si algú ha travessat una línia vermella han estat els càrrecs del seu partit i la tecnologia. Per què? Doncs perquè pels seus propis mitjans de comunicació han fet circular prou històries –puntes d'iceberg– que fan pensar que l'acumulació de riquesa és una pràctica generalitzada entre els familiars dels principals dirigents del Partit Comunista. Aquesta mena d'acumulació d'actius potser no sempre és il·legal, però no hi ha dubte que, perquè es produeixi a aquesta escala, hi ha d'haver unes persones que s'aprofiten del seu càrrec i una falta total de transparència a les altes esferes.

És impossible que la premsa estrangera sempre faci cas omís d'històries de corrupció que molts xinesos comenten a la xarxa. I més tenint en compte que la finançamentació de l'economia i l'aparició al seu país d'una cultura de l'accionariat han obligat les empreses i els mercats xinesos a complir les normes internacionals i a inscriure les estructures corporatives i els accionistes en uns registres públics.

Era inevitable que, un cop publicats aquests registres, els periodistes contractessin –i ho vam fer– comptables i advocats per descobrir-hi coses, com ara el fet que la mare de l'ex primer ministre Wen Jiabao, una mestra d'escola jublada de 90 anys, té al seu nom una inversió valorada en uns 100 milions de dòlars en una gran empresa xine-

sa de serveis financers, i també el fet que el fill, la filla, el germà petit i un cunyat de Wen s'han fet extraordinàriament rics.

Qui ha travessat la línia vermella aquí? Afirmem que qui l'ha travessat són alguns col·legues seus i els seus fills, en practicar la cobdícia a escala industrial, juntament amb les noves tecnologies, que treuen tot això a la llum. I com que la tecnologia no desapareixerà, el que ha de desaparèixer són els excessos i la corrupció. *The Times* i Bloomberg han fet un enorme servei a la seva classe dirigent en denunciar tot això. Ha estat una mena d'avis d'infart. Al llarg de la història xinesa, l'avarícia i la corrupció han estat la principal causa de mort dels règims.

Si vostè expulsa de la Xina tots els nostres corresponents, instal·laran delegacions a Hong Kong, Taiwan i Corea del Sud, i l'únic que faran serà investigar els registres financers de lluny, sense l'alternativa de contrastar la informació viatjant a la Xina per parlar-ne amb els xinesos cara a cara i, alhora, tractar d'una manera més matisada altres temes. A més, això ens obligarà a fer fora del nostre país els seus periodistes. No li permetrem que s'aprofiti de la nostra transparència mentre vostè ens tapa els ulls.

President Xi, té raó quan diu que treure a la llum les enormes acumulacions de riquesa dels alts dirigents representa una greu amenaça per al govern del seu partit. Però s'equivoca quan en dona la culpa als que denuncien aquests excessos en lloc de fer-ne responsables els que els perpetren.

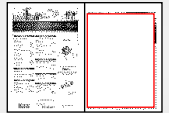
Quan, durant els vuitanta i els noranta, l'economia de la Xina va arrencar, mantenir els mercats oberts amb un sistema polític tancat era possible. Però crec que això ja no es podrà fer en aquest segle, com a mínim no com en el passat. La Xina té més de 300 milions de bloguers a Weibo, el vostre equivalent a Twitter; la meitat del país està ara connectat a internet i es fan servir mil milions de telèfons mòbils, molts dels quals estan equipats amb càmeres.

President Xi, pel seu bé i per l'estabilitat a la Xina, sisplau, no cometi l'error de donar la culpa al missatger. La gran muralla, el gran tallafoc que ha de construir, no pot anar contra la veritat. Ha d'anar contra la corrupció.

Atentament, un amic de la Xina.

JASON LEE / REUTERS

Maduro ataca a la prensa por informar sobre inseguridad

El presidente de Venezuela, a través de la Fiscalía General, quiere evitar la difusión de historias de sucesos

EWALD SCHARFENBERG
Caracas

En tiempos ya difíciles para la prensa en Venezuela —el Gobierno revolucionario impulsa una nueva Ley de Comunicación, a la vez que apoya a grupos de inversionistas amigos para que adquieran medios indóciles—, la Fiscalía General ha solicitado a un juez que prohiba al diario *El Universal* de Caracas seguir cubriendo informaciones sobre crímenes e inseguridad.

De acuerdo con los representantes del ministerio público, el medio habría incurrido en viola-

‘El Universal’ sacó en portada la foto de un hombre asesinado

El Gobierno resiente cualquier mención a temas de criminalidad

ciones de las normas de protección a los menores de edad y contribuido a generar “desestabilización en la población venezolana” al publicar en su portada del pasado 20 de noviembre la fotografía del cadáver, que yacía sobre la vía pública, de un ciudadano que había sido asesinado horas antes.

La imagen era la de Lobsang Rodríguez, un ingeniero de 28 años de edad que trabajaba para la filial en Venezuela de un laboratorio farmacéutico alemán. Rodríguez, secuestrado durante la noche del 18 de noviembre a las afueras de Caracas, murió de un disparo al intentar escapar de sus captores en la madrugada del día 19.

El cadáver pasó varias horas en la calle, a la espera del levantamiento judicial. Allí lo fotografió un reportero gráfico de *El Universal*, cabecera que utilizó la imagen para abrir su edición del día siguiente.

A la publicación respondió el propio presidente Maduro, quien la criticó con acritud. El ministro del Interior, Miguel Rodríguez Torres —militar, responsable de la seguridad pública—, por su parte, afirmó que la foto “merece indudablemente una acción legal (...) y vamos a hacer toda la fuerza necesaria para que esto ocurra”.

El Gobierno venezolano resiente cualquier mención en medios públicos de temas de criminalidad, un flagelo que no ha

sabido controlar con eficacia y que preocupa a los ciudadanos. En vez de ello, opta por controlar a los medios informativos.

Así que el 27 de noviembre los fiscales Carolina González y Ramón Liscano presentaron ante el Tribunal 11 de Protección de Niños y Adolescentes un escrito en el que solicitan una sanción financiera contra el diario. La multa, de ejecutarse, equivaldría al 1% o 2% de las ventas brutas de la empresa durante 2012. Además, piden que se prohiba a *El Universal* “la publicación de imágenes, informaciones y publicidad de cualquier tipo, con contenido de sangre, armas, mensajes de terror, agresión física, imágenes que utilicen contenidos de guerra y mensajes sobre muerte que puedan alterar el bienestar psicológico de los niños”.

A pesar de que en la estructura institucional del Estado venezolano figura como parte de otros poderes, la Fiscalía General de Venezuela está de hecho subordinada al Poder Ejecutivo. Su titular, Luisa Ortega Díaz, ya propuso en agosto de 2010, ante la Asamblea Nacional, una pretendida ley de delitos mediáticos para coaccionar al periodismo independiente. La iniciativa naufragó pronto, frente a las protestas de organizaciones gremiales y de libertad de expresión, tanto locales como internacionales. Pero ello no impidió que, después, funcionarios de la fiscalía obtuviesen de diversos tribunales medidas de silenciamiento de medios opositores. Un ejemplo claro se produjo en 2011, cuando un juez impidió temporalmente a los diarios capitalinos *El Nacional* y *Tal Cual* publicar fotos de la sección de sucesos —la denominación local de la cobertura de crímenes y judiciales— luego de que mostraran en sus respectivas primeras páginas imágenes del desbordamiento de cadáveres en la principal morgue de Caracas.

El Universal, fundado en 1909, es uno de los diarios más antiguos de Venezuela. Se le tiene por un medio de oposición, y no con poca frecuencia los presidentes Chávez y Maduro han fustigado en público a su editor, Andrés Mata, que vive en Estados Unidos. Acaba de lanzar un canal de televisión por Internet, *eutv.com*, cuya programación aborda temas de información política.

En los últimos días, en los círculos empresariales de Caracas es habitual el comentario de que un grupo de inversores cercanos al Gobierno de Maduro está estudiando hacer una oferta de compra por el diario.

Centro de control de un nuevo sistema de cámaras de seguridad en Caracas. / CARLOS GARCÍA RAWLINS (REUTERS)

Echenique echó a un directivo «por no pedir la compatibilidad»

► El presidente de RTVE niega que se censurara una información sobre Pedro Almodóvar

M. MORENO
MADRID

El presidente de RTVE, Leopoldo González-Echenique, explicó ayer en el Congreso los motivos que lo llevaron a destituir al director de Innovación, Estrategia y Desarrollo de Negocio de Interactivos, Francisco Asensi. El máximo responsable de la corporación aseguró que el directivo había «cometido la irregularidad, más formal que sustantiva, de no pedir la compatibilidad para poder desempeñar cargo en otras empresas». Echenique respondía así a la pregunta del diputado Joan Baldoví, de Compromís-Equo (Grupo Mixto), sobre el resultado de la investigación abierta tras la denuncia efectuada por el sindicato CGT, informa Servimedia.

El presidente de la corporación pública añadió que la investigación se había saldado con la salida de Asensi por no solicitar esa compatibilidad, tal y como está previsto en la Ley de Incompatibilidades, pero no porque el canal infantil Clan hubiera contratado con ninguna sociedad, como asegurara CGT. González-Echenique, por otro lado, defendió la «celeridad» con la que se actuó en este asunto, ya que CGT hizo la denuncia el 20 de noviembre, seis días después se anunció en el Congreso la

SOBRE ASENSI
«Cometió una irregularidad más formal que sustantiva» y luego se actuó rápido

investigación y este martes se produjo la salida de Asensi. Por otro lado, Echenique sostuvo que la mayoría de contrataciones externas criticadas se realizaron antes de su llegada, mientras que en su etapa se había aplicado en todo momento la normativa vigente de fichajes de personas externas a la casa, que «en absoluto cobran más que la gente de dentro».

Críticas a los telediaristas

Echenique, por otro lado, negó que los telediaristas de la cadena pública hayan censurado las críticas del director de cine Pedro Almodóvar contra el gobierno durante la gala de entrega de los premios de la Academia Europea del Cine. En su comparecencia, el pre-

sidente de RTVE respondió a la diputada del PSOE Ángeles Álvarez sobre las razones por las que no se emitieron en los telediaristas las palabras del cineasta manchego, quien acusaba al Ejecutivo ser un gobierno «muerto» e «insensible» con los problemas de los españoles. Una voz en «off» las reprodujo y añadió «una coletilla que supone ninguneo y falta de respeto», según Álvarez.

«No se censuró nada», le replicó Echenique. «Se dio en el telediarista de las tres de la tarde la recogida del premio y la dedicatoria de la crítica, mientras otra cadena de la competencia ni siquiera ofreció la noticia. La noche anterior, nuestro corresponsal entrevistó al director y al día siguiente por la noche se emitió un reportaje. No ha habido sesgo ni censura».

González-Echenique, en una de sus comparecencias en el Congreso

EFE

Las tres activistas del grupo musical Pussy Riot. La joven del centro ya había quedado libre en 2012. FOTO: ACN

RUSIA ■ LA MEDIDA LEGAL BENEFICIARÁ A CERCA DE 25.000 PERSONAS

Putin amnistía a las Pussy Riot y a treinta activistas de Greenpeace

A las dos jóvenes del grupo punk que seguían presas les quedaban unos meses para cumplir la condena de dos años

EUROPA PRESS

El Parlamento ruso aprobó ayer una ley de amnistía que beneficia a las integrantes del grupo Pussy Riot y a los activistas de Greenpeace detenidos durante una protesta en el Ártico, si bien el caso de estos últimos no ha llegado ni siquiera a juicio. La amnistía forma parte de las conmemoraciones del vigésimo aniversario de la Constitución y afecta, según la agencia RIA Novosti, a miles de presos, prin-

cipalmente jubilados, discapacitados, mujeres con hijos y embarazadas, así como a víctimas del desastre de Chernóbil. La cadena Russia Today cifra en 25.000 el número de personas que podrían beneficiarse.

Las dos Pussy Riot que continúan presas obtendrán la excarcelación por su condición de madres. Ambas están apenas a unos meses de cumplir su condena de dos años por vandalismo, después de irrumpir en una catedral de Moscú en 2012 y cantar una oración 'punk' contra el presidente Vladimir Putin.

La ley de amnistía aprobada por el Parlamento estaba restringida en un principio a los presos ya condenados, pero finalmente se han introducido cambios para que también puedan beneficiarse personas con procesos abiertos. De esta for-

ma, incluye a los 28 activistas ecologistas y dos periodistas que fueron detenidos en septiembre durante una protesta en una plataforma petrolífera del Ártico. Todos ellos se en-

Los 28 ecologistas y dos periodistas del 'Arctic Sunrise' evitan el juicio y regresan a sus países

cuentran en libertad provisional, acusados de un delito de vandalismo. La amnistía les permitirá no solo evitar el juicio sino que los activistas y periodistas extranjeros (26 de los 30) podrán regresar a sus respectivos países.

Solidaridad con los periodistas españoles secuestrados en Siria

Los informadores parlamentarios piden la libertad de Espinosa, Vilanova y Marginedas

LUIS ÁNGEL SANZ / Madrid

Los periodistas parlamentarios, rodeados de gran parte de los diputados de todos los grupos del Congreso, exigieron ayer en la cena anual de la Asociación de Periodistas Parlamentarios (APP) que los periodistas Javier Espinosa, Marc Marginedas y Ricard García Vilanova, secuestrados en Siria, sean liberados.

En el acto de presentación de la cena, el presidente de la APP, Luis Izquierdo, mostró su apoyo «a las familias de nuestros compañeros Javier, Ricardo y Marc, secuestrados en Siria». El periodista de *La Vanguardia* condenó también el cierre de Canal Nou, que ha dejado a más de 1.000 periodistas en la calle. «Pero mucho peor que quedarse sin trabajo es estar privado de libertad por defender la libertad de informar».

Tras Izquierdo, subieron a la tribuna dos periodistas de las agencias Efe y Colpisa. Comenzando en tono de parodia, uno de los informadores explicó que este año ha sido el año de las camisetas en el Congreso, ya que los diputados han utilizado las más variadas exigencias para adornar su ropa.

Este año, multitud de diputados de la oposición han protestado contra los recortes en sanidad o educación con sus camisetas. O han reclamado el fin de los desahucios, como hizo Joan Baldoví, de Compromís, en un famoso *streaptease* que realizó durante una pregunta a Rajoy. Baldoví se deshizo de su corbata y de su camisa mientras preguntaba al presidente, para mostrar una camiseta de Stop Desahucios.

El periodista Antonio Montilla, anoche, con la camiseta que pide 'libertad para Javier, Ricardo y Marc'. / SERGIO ENRIQUEZ

Desde el escenario de la cena, el periodista de Colpisa Antonio Montilla también se quitó la camisa para mostrar una camiseta con la reclamación de libertad para Javier, Marc y Ricard. La reivindicación terminó con un gran aplauso de los presentes.

Por otra parte, Reporteros sin Fronteras llamó ayer la atención sobre el fuerte incremento en el número de periodistas secuestrados este año: 87 contra 38 en 2012. La inmensa mayoría de ellos estos secuestros se ha producido en Oriente

Próximo, el Magreb y, en menor medida, en el África subsahariana, de acuerdo con las estadísticas publicadas ayer por la organización no gubernamental. De ellos, 49 han sido raptados en Siria y 14 en Libia, informa France Presse.

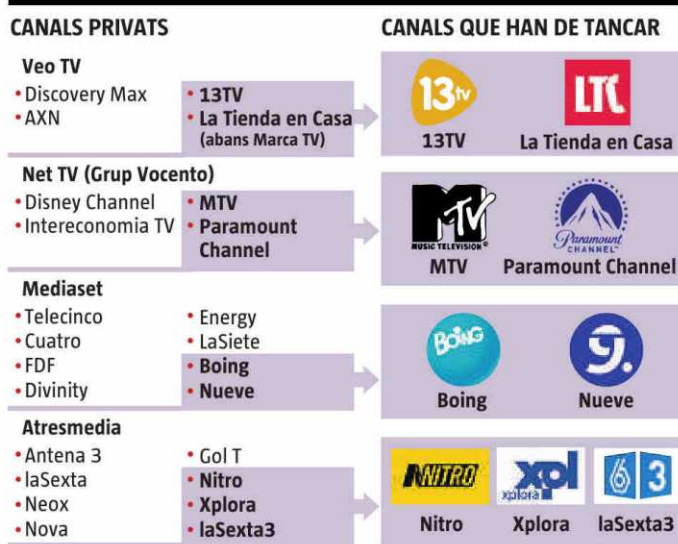
El Suprem ordena tancar nou canals privats de la TDT

El tribunal fa complir la seva sentència, que declarava nul el repartiment de canals que el Govern va fer el 2010

F. BRACERO / J.M.ª BRUNET
 Barcelona / Madrid

El Tribunal Suprem va dictar ahir una interlocutòria per la qual ordena que cessin les emissions de nou canals privats de la TDT. La resolució no és exactament una sentència, sinó una ordre d'execució d'una decisió anterior del mateix tribunal, per la qual es va anul·lar una concessió de canals sense concurs que va fer el govern de José Luis Rodríguez Zapatero el 2010. Els canals afectats són dos de Mediaset, dos de Net TV, tres d'Atresmedia i dos de Veo TV. En principi, cap d'ells es tancarà de forma immediata i l'Executiu haurà d'estudiar una solució a aquest embolic.

A instàncies d'una denúncia formulada per l'empresa Infraestructuras y Gestión 2002, el Suprem va sentenciar el novembre de l'any passat que el repartiment de canals era nul, per no respectar la llei general audiovisual.

A. Monell / LA VANGUARDIA

No obstant això, l'Alt Tribunal no va especificar en aquesta primera resolució quins canals dels afectats havien de deixar d'emetre, i ara sí que ho fa.

El Govern no només no s'havia oposat a aquesta primera resolució, sinó que va acordar en un Consell de Ministres del març passat que executaria la sentència. La resolució del Suprem havia arribat just quan l'Executiu i les cadenes estaven acabant de pactar el procediment per alliberar una part de

les freqüències que ocupen les cadenes, i que haurà d'assignar-se als operadors de telefonia mòbil per als serveis de dades 4G. El pacte comportava en principi el manteniment de tots els canals en menys freqüències gràcies a millores tecnològiques.

L'alliberament de la freqüència de 800 MHz per a la telefonia 4G s'havia d'executar, segons els plans del Govern, al gener del 2014. De tota manera, l'Executiu va permetre que els

esmentats canals continuessin emetent fins que culminés aquest procés d'alliberament de freqüència, conegut com el dividend digital. Dimarts passat, el ministre d'Indústria, José Manuel Soria, va assenyalar que el Govern havia donat "uns mesos" a les cadenes perquè procedissin a la supressió dels canals.

La interlocutòria del Suprem d'ahir identifica els canals que

En principi, cap dels canals tancarà de forma immediata i l'Executiu hi ha de buscar una solució

han de ser tancats perquè "deriven necessàriament de l'assignació del múltiple digital efectuat per l'esmentat acord i, per tant, la seva atribució és nul·la, no tenen títol i han de cessar en les seves emissions".

La interlocutòria del Suprem suposa una clatellada per a les cadenes que afectarà la facturació i les dades d'audiència. A més, en alguns casos, els canals afectats pel tancament estan llogats als propietaris de la concessió.●

TELEVISIÓN

El Supremo apaga nueve canales

Atresmedia perderá tres señales y Mediaset, Veo TV y Net TV cederán dos

ROSARIO G. GÓMEZ
Madrid

Nueve canales privados de televisión tendrán que apagar las señales. El Tribunal Supremo ha ordenado al Gobierno que ejecute la sentencia que dictó hace más de un año por la que anulaba las frecuencias de TDT que fueron adjudicadas por el Ejecutivo de Zapatero, sin que mediara un concurso público, a los operadores que ya estaban emitiendo. El recorte afecta a los cuatro grupos de ámbito nacional: Atresmedia, Mediaset, Net TV (Vocento) y Veo TV (Unidad Editorial).

La Sala de lo Contencioso Administrativo del Supremo rechaza, en una resolución comunicada ayer, los recursos presentados por Uteca, la entidad que agrupa a las privadas. Señala el auto que "la asignación de un múltiple digital a cada una de las licenciatarias ha supuesto la adjudicación sin previo concurso, tras la entrada en vigor de la Ley 7/2010, de nueve canales adicionales: tres a Atresmedia, dos a Mediaset Telecinco, dos a Veo TV y dos a Net TV". El Supremo no especifica cuáles tendrán que cerrar, ya que esa es una decisión que corresponde a los operadores. Cabe pensar que serán los que menos audiencia cosechan o no son estratégicos. En Atresmedia los menos vistos, según los registros de noviembre, son Xplora, la Sexta 3 y Nitro, mientras que en Mediaset las peores cuotas se las apuntan Energy y Nueve.

Los canales en litigio los otorgó en julio de 2010 el Consejo de Ministros y formaban parte del plan de sustitución de la tecnología analógica por la digital. Así, cada uno de los seis grupos privados de entonces (Telecinco, Antena 3, Cuatro, la Sexta, Net TV y Veo TV) pasaron a tener un múltiple digital con capacidad para cuatro canales distintos. La

empresa de servicios de telecomunicaciones Infraestructuras y Gestión 2002 recurrió al Supremo tales adjudicaciones. E incluso planteó que no eran nueve sino 17 los canales otorgados irregularmente.

En noviembre del año pasado, el Supremo declaró nulo el acuerdo del Gobierno socialista por el que se cedía (automáticamente) un múltiple digital a cada operador. El Ejecutivo del PP anunció en marzo de este año su intención de ejecutar la sentencia, aunque dio un balón de oxígeno a los operadores: los canales afectados podrían seguir emitiendo hasta que se culminara el proceso de liberación del dividendo digital. Esta operación implica que las televisiones han de abandonar parte de la banda que utilizan ahora para cederla a las compañías de telecomunicaciones, que podrán así ofrecer servicios de 4G. El proceso debería estar listo en enero de 2014.

El alto tribunal reafirma en el auto de ejecución que las televisiones son servicios de interés general que deben adjudicarse de manera incondicional por concurso público. "El auto es escrupuloso y se atiene a las alegaciones de nuestra parte", dijo ayer un portavoz de Infraestructuras y Gestión 2002, empresa que ha propiciado un terremoto en el sector audiovisual.

Para minimizar su impacto y causar el menor perjuicio, en los últimos meses el Gobierno ha buscado un acuerdo con las televisiones. Algunas defendían la necesidad de negociar. Otras eran partidarias de plantar batalla y exigir a la Administración una indemnización por daños y perjuicios al haber tenido que afrontar cuantiosas inversiones. Uteca ya había advertido de que la anulación de canales colocaba al sector en una "situación de inseguridad jurídica sin precedentes".

Los canales de la TDT

Audiencia media en noviembre de 2013, en %

Atresmedia		Mediaset España	
Atresmedia	29,6	Mediaset España	29,0
Antena 3	14,1	Telecinco	14,0
La Sexta	6,3	Cuatro	5,8
Neox	2,2	FDI	2,9
Nova	2,1	Divinity	1,7
Nitro	1,7	Boing	1,7
Xplora	1,6	La Siete	1,3
La Sexta 3	1,6	Energy	1,1
GolT	Sin datos*	Nueve	0,6
Net TV	4,4	Veo TV	3,1
Disney Channel	1,6	Discovery Max	1,7
Paramount Channel	1,6	13TV	1,3
Intereconomía	0,7	AXN	Sin datos*
MTV	0,6	Teletienda	Sin datos

* Canal de pago.

Fuente: Kantar Media.

ANULÓ EL REPARTO DE UN MÚLTIPLEX

El Supremo apremia a Soria para que apague los 9 canales

El Tribunal rechaza que el Gobierno vincule el cese de la emisión de las licencias a la ejecución del dividendo digital

Á. Semprún MADRID.

El Tribunal Supremo ha apremiado al Gobierno para que cese la emisión de los nueve canales de la TDT, cuyo reparto declaró nulo en noviembre de 2012 porque “no se había hecho a través de concurso público”. El Ejecutivo que preside Mariano Rajoy acordó en Consejo de Ministros ejecutar la sentencia del Alto Tribunal, pero aplazó el posible cierre hasta el momento en “que culmine el proceso de liberación del dividendo digital”, tal y como recoge el acuerdo. Una decisión con la que el Supremo no está de acuerdo y ha ordenado que el Ministerio de Industria, que integra el sector de las telecomunicaciones, ejecute ya la sentencia y decida cuál es el futuro de los nueve canales: eliminarlos o convocar un concurso para repartirlos.

“La suspensión o la inexecución de una Sentencia, sea de manera definitiva o meramente transitoria, como es el caso, no es una decisión que puedan adoptar las partes, ni siquiera el Consejo de Ministros en pretendida defensa de intereses generales”, apunta el Tribunal Supremo en el auto de ejecución hecho público ayer. A su vez, a lo largo del texto, el Alto Tribunal desestima las alegaciones realizadas por las televisiones afectadas y agrupadas bajo el paraguas de Uteca que, entre otras cosas, alegaron que el “cese de la emisión de los canales vulnera el derecho a la libre expresión o a la libertad de información”.

En este sentido, el Supremo ha desestimado “las pretensiones de nulidad” del acuerdo de ejecución de la sentencia dictado por el Consejo de Ministros de 22 de marzo

Los canales son de Atresmedia, Mediaset, Unidad Editorial y Vocento. REUTERS

Las 'teles' privadas, a la expectativa

Al cierre de esta edición, Uteca no se había pronunciado sobre el auto dictado por el Supremo, pero las televisiones privadas se mostraron nerviosas. Desde el sector aseguraron que el Tribunal no despejaba las dudas del futuro de la TDT y que el Ejecutivo debería repetir el reparto ya que si cerraba los canales tendría que indemnizar a los grupos.

de 2013, formulado por Uteca. En este punto, el Alto Tribunal recuerda que el reparto del nuevo múltiplex se debió hacer por concurso, por lo que su concesión “no era consecuencia de la aplicación y eficacia de la normativa anterior a la Ley”, tal y como alegan las empresas privadas. “Los múltiplex no pueden ser considerados derechos consolidados en el patrimonio de las sociedades concesionarias”, concluye.

La sentencia afecta directamente a Atresmedia, que perderá tres canales (uno de Antena 3 y dos de La Sexta), a Mediaset, que pierde otros dos canales y a Veo TV (Unidad Editorial) y Net TV (Vocento) que tras perder las licencias se quedarían con sólo dos canales.

Un golpe contra un sector tocado por la crisis

EL AUTO dictado ayer de ejecución de la sentencia del Tribunal Supremo en la que se privaba de nueve canales a las empresas de televisión ratifica el atropello al sector audiovisual, que sufre un duro golpe del que tardará mucho tiempo en recuperarse.

El fallo del Supremo, de noviembre de 2012, había invalidado la decisión del Gobierno de Zapatero de conceder por acuerdo del Consejo de Ministros nuevos canales para la televisión digital. El Supremo consideró nula esa concesión al no haberse realizado por concurso, estimando el recurso de una sociedad que produce programas eróticos.

En su auto de ejecución urge al cierre inmediato de los nueve canales –dos de Unidad Editorial, empresa editora de EL MUNDO, dos de Vocento (Net TV), dos de Telecinco y tres de Antena 3–, subrayando que su asignación es «nula», que las concesionarias «carecen de titularidad legal» y que deben cesar sus emisiones.

«Tal conclusión es inescapable», concluye el Supremo. Evidentemente la ejecución del fallo va a provocar un considerable perjuicio económico a las empresas, que habían realizado importantes inversiones para explotar esos canales, que figuran como un activo en sus balances.

De forma paradójica, el Supremo no toca la asignación de las frecuencias realizadas por Zapatero en 2010, pero obliga a Unidad Editorial a cerrar dos de sus cuatro canales, una decisión que no va a beneficiar a nadie pero que va a provocar un daño económico a esta empresa que, como el resto del sector, va a entablar acciones de responsabilidad patrimonial contra el Estado, que nos quita ahora por sentencia judicial lo que nos dio hace tres años. Es más, la propia sentencia ignora los avances tecnológicos que permitirían una optimización en la utilización del espectro radioeléctrico con más oferta de servicios sin necesidad de ninguna expropiación.

Es cierto que estamos ante una resolución en firme que tenemos que acatar, pero lo que ha decidido el Supremo es una arbitrariedad en la medida en que, por una cuestión meramente formal y subsanable jurídicamente, se nos priva de unos canales que habíamos obtenido por un acuerdo del Consejo

de Ministros que suponía un reparto más justo y equitativo del espectro radioeléctrico e introducía una mayor competencia en el sector.

El cierre de estos canales sólo va a servir para ahondar la profunda crisis del sector audiovisual y de los medios de comunicación en general que, tras una espectacular caída de los ingresos por publicidad, ahora se ven golpeados por esta sentencia que supone un bofetada a las operadoras por un error de procedimiento cometido por el Ejecutivo anterior.

Han pasado dos años desde que Rajoy ganó las elecciones, pero la realidad es que este Gobierno ha cerrado los ojos ante la situación de incertidumbre del sector y no ha movido un dedo para ayudar a unas empresas muy afectadas por una coyuntura adversa. Podía haber legislado para crear un nuevo marco, pero –como en tantas otras cosas– no ha querido hacer nada.

Suya es también la responsabilidad de la inseguridad jurídica creada al sector audiovisual, que se encuentra además con una regulación que ha quedado superada por la evolución tecnológica y sin la posibilidad de desarrollar planes de futuro. En suma, un varapalo que debilitará a los principales grupos de comunicación sin beneficio tangible para nadie.

CONCENTRACIÓ A EL PERIÓDICO

Clam per la llibertat dels periodistes a Síria

Amnistia demana la llibertat d'Espinosa, Vilanova i Marginedas

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Amnistia Internacional (AI) ha demanat en un comunicat la llibertat «immediata i incondicional» de Marc Marginedas, Javier Espinosa i Ricard Garcia Vilanova, els tres periodistes espanyols segrestats a Síria, així com la d'altres reporters, treballadors de mitjans de comunicació, periodistes ciutadans o civils que es trobin segrestats o detinguts per grups armats.

Una setmana més des del 4 de se-

tembre, els companys d'EL PERIÓDICO, familiars, amics i col·legues de professió es van concentrar ahir al davant de la redacció, al complir-se 105 dies del segrest de Marginedas, a qui el cineasta i periodista Albert Solé va recordar per la seva «fe indestructible» en el periodisme.

A la concentració es va demanar la llibertat de Marginedas, Espinosa i Garcia Vilanova, i es va recordar el patiment diari dels civils a Síria després de gairebé tres anys de conflicte que ja ha causat més de 100.000 morts. ■

Vegeu el vídeo d'aquesta notícia amb el mòbil o a e-periodico.cat

►► Concentració davant d'EL PERIÓDICO per demanar la llibertat dels periodistes.

ÁLVARO MONGE

elradar

El govern espanyol va deixar que les cadenes afectades continuessin emetent. EFE

El Suprem apressa les privades perquè tanquin nou canals

JOAN CALLARISSA

El Tribunal Suprem va desestimar ahir el recurs que la patronal de les televisions privades espanyoles, Uteca (Unió de Televisions Comercials Associades), va interposar perquè les seves empreses associades no haguessin de tancar nou canals de TDT, tal com reclamava una sentència anterior. A més, l'alt tribunal sí que estima el recurs de la part contrària -l'empresa Infraestructuras y Gestión 2002-, de manera que l'ordre de tancament ara es converteix en immediata (fins ara se les permetia seguir emetent "transitòriament" a l'espera que el govern espanyol alliberés espai radioelèctric i decidís com aplicava la sentència). Amb aquest dictamen del Suprem, creix la pressió sobre les cadenes, ja que ara el govern està obligat a exigir-los que suprimeixin ja nou canals.

Aquest trasbals a la TDT és el resultat de

la batalla judicial iniciada l'any 2010 per Infraestructuras y Gestión 2002, que considerava que el repartiment de canals de TDT aprovat l'any 2010 per l'executiu de Rodríguez Zapatero era injust. El Suprem ha avalat aquesta tesi, que condemna a la desaparició de nou canals: tres d'Antena 3, i dos de Telecinco, dos de Veo Televisión i dos de Net TV.

El govern i la patronal han mantingut contactes des de la sentència original del Suprem, però amb poca capacitat d'entesa. Les televisions no volen renunciar a part de la seva oferta, després d'haver-la desplegat fent-hi inversions rellevants, i el govern ha d'administrar un espectre radioelèctric molt limitat, perquè l'auge de la telefonia mòbil l'ha convertit en un bé escàs. El dictamen d'ahir obliga a buscar una solució contra rellotge, si es vol minimitzar el dany als operadors televisius, però el marge legal que queda per fer-ho és escàs.

DECISIÓN JUDICIAL SOBRE LA TDT

El Suprem ratifica la supressió de 9 canals

► L'alt tribunal rebutja el recurs de les televisions privades

MANUEL DE LUNA
BARCELONA

Tres canals de TDT d'Atresmedia, dos de Mediaset, dos de Veo TV i dos de Net TV. Aquestes són les nou cadenes de televisió en obert que haurien de deixar d'emetre per haver estat mal concedides en el seu moment, tal com ha ratificat el Tribunal Suprem, que ha rebutjat el recurs de les televisions privades perquè aquesta anul·lació no es posés en pràctica. De fet, la sentència, que fa més d'un any que es va dictar, ja l'havia assumit el Govern, en-

cara que la seva execució es va ajornar fins al 2014, per fer-la coincidir amb el canvi de freqüències d'emissió de totes les cadenes. Aquest moviment és degut al dividend digital (per deixar espai hertzià a les empreses de telecomunicacions i al 4G).

«La sentència del Suprem i el dividend digital són coses diferents, i és el Govern qui ho vol vendre com un tot», apunta una font pròxima a les televisions privades, que assenyalen que l'alt tribunal no diu que s'hagin de tancar nou canals, sinó que,

per un defecte de forma, aquests canals estan mal concedits i és el Govern, que els va concedir, qui ho ha de solucionar. I les indemnitzacions pel seu error podrien ser molt altes», assenyalen.

Així, podria donar-se el cas que no es tanquin els canals, però la solució passaria per una decisió governamental: o torna a convocar el concurs o redacta una llei que solucioni l'error de forma, i arriba a un acord amb les cadenes per minimitzar els danys. Però qualsevol solució requereix un temps, que no

baixaria dels dos mesos. Així, cap al març, el Govern hauria de donar una solució a un problema que perjudica sobretot els grups petits: Veo (13TV, Discovery Max, AXN i Teletienda) i Net (Paramount, Intereconomía, Disney i MTV).

LA DENÚNCIA// La possible desaparició de canals neix d'un error administratiu garrafal de l'anterior Govern: els va atorgar «sense concurs previ», quan la llei de l'audiovisual exigia que les llicències s'han d'atorgar per concurs. I ho va denunciar Infraestructuras y Gestión 2002 SL, empresa propietària de Canal Latino i les emissores MX, que emetien sense permís a Barcelona i Tarragona. Ja el 2004, el CAC va denunciar aquesta empresa per falsejar concursos telefònics de tarifació addicional, i per emetre sense llicència publicitat enganyosa i divulgar xats i publicitat de serveis eròtics en horari protegit. I ha hagut de ser aquesta empresa la que ha agafat en fals una decisió del Consell de Ministres de Zapatero el 2010. ≡

Balance / Giuseppe Tringali, consejero delegado de Publiespaña

El liderato, «una carrera que no tiene sentido»

Los gestores de la publicidad de Tele5 restan importancia a la 'guerra' con Antena 3

E. FERNÁNDEZ / Madrid
Giuseppe Tringali, consejero delegado de Publiespaña, minimizó ayer la guerra entre Antena 3 y Telecinco por ser la cadena española más vista. Preguntado por EL MUNDO al respecto, el máximo responsable de la compañía que gestiona la publicidad de Mediaset España definió esa batalla como «una carrera que no tiene ningún sentido».

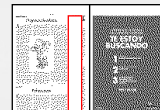
En un encuentro con distintos medios para hacer balance del año, Tringali explicó a este periódico: «La batalla por un 0,1% no me parece una batalla de largo recorrido». El directivo, consciente del reparto de prácticamente la totalidad del mercado publicitario entre Mediaset (Telecinco-Cuatro) y Atresmedia (Antena 3-La Sexta), estima que la verdadera pelea por el *share* se libra

entre esos dos grupos al completo, contabilizando todos sus canales.

Antena 3 ha certificado en 2013 una remontada en audiencia, hasta el punto de que en noviembre, último mes completado, esa cadena arrebató la primera posición a Telecinco -Atresmedia batió así mismo a Mediaset- «El verdadero liderazo está en cómo vendemos lo que tenemos», subrayó Tringali.

En ese sentido, sus palabras se centraron en la evolución al alza del mercado publicitario, que en la actualidad «respira un aire completamente distinto». Tringali reconoció en su grupo subidas de los ingresos publicitarios en los últimos meses de alrededor del 3,5%. «El año que viene no será peor», prevé, moderadamente optimista.

Entre los contenidos de Mediaset de cara a 2014, Tringali destacó «eventos» deportivos de gran magnitud, atractivos para anunciantes y *targets* que no conforman la mayoría del público de Telecinco, como por ejemplo los jóvenes y los hombres. Tringali recaló la relevancia que el próximo año tendrán en sus canales el Motociclismo, el Mundial de baloncesto y, por supuesto, el Mundial de fútbol, que, según detalló, «cuesta menos que la Eurocopa». Es más, Tringali admitió que el grupo Mediaset podría llegar a estar interesado por la Fórmula 1, que este año se ha visto a través de Antena 3.

Lluís Foix

Explicar el que passa

El coneixement i la informació són a l'abast de qualsevol i a tot arreu. Un nou poder capillar solca el subsòl de les societats democràtiques. També sacseja els règims totalitaris que avancen i creixen amb les noves tecnologies amb la pretensió absurda que les llibertats poden ser controlades des de servidors informàtics allotjats a les entranyes secretes dels estats.

La massa crítica d'informació i opinió que circula per les xarxes socials té dues dificultats. La primera és com desxifrar tant material emmagatzemat i la segona és quina fiabilitat es pot donar a tot el que procedeix de fonts anònimes. Però els governs i les institucions no poden prescindir ja d'aquests mitjans de comunicació que els auditen, els critiquen i els exigeixen sense mitjancers.

Es podria concloure que el periodisme tal com ho hem entès està en declivi. Penso que és més aviat el contrari. L'anomenada crisi del periodisme se supera amb més i millor periodisme. El bon periodisme és senzillament explicar el que passa i no promoure i vaticinar el que ocorrerà.

'The Guardian' demostra que el periodisme de qualitat té una bona salut i té futur

Tinc un gran respecte per Alan Rusbridger, director del diari *The Guardian*, que ha sabut combinar el periodisme clàssic en el format paper amb el més sofisticat sistema de les xarxes socials que estan transformant l'ofici d'informar. Però el fet important és el periodisme que ha practicat enfrontant-se a un personatge tan poderós i amb tan pocs escrúpols com Rupert Murdoch, al Govern britànic i al dels Estats Units.

Rusbridger va néixer a Zàmbia, l'antiga Rhodèsia del Nord, i està dirigint el diari global ocupant-se de la seguretat i de la llibertat dels ciutadans amb informacions que van desmuntar la complicitat que l'imperi Murdoch tenia amb els governs britànics, amb la policia i amb l'espionatge practicat a més de quatre mil persones sense mandat judicial. Va fer saltar pels aires aquella trama corrupta, va provocar la dimissió del director de Scotland Yard i va obligar Murdoch a tancar el *News of the World*, un setmanari sensacionalista que feia més de 170 anys que es publicava els diumenges i des de les pàgines del qual la gent de Murdoch manipulava la intimitat de molts.

Va ser un dels cinc diaris internacionals que van recollir les informacions de Wikileaks que han portat a l'asil el seu fundador, Julian Assange, que es troba amagat a l'ambaixada equatoriana a Londres. La resta de diaris s'han anat despenjant d'aquest delicat tema, però *The Guardian* ha continuat informant també de tot el que subministrava Edward Snowden, asilat a Rússia.

El que publica Rusbridger pot preocupar els governs occidentals que no desmenteixen les informacions sobre la vulneració de la intimitat de milions de persones a tot el món. Per això *The Guardian* ha guanyat en respecte, reconeixement i ha millorat el seu compte de resultats.●

Editorial

Castigo a las empresas concesionarias de TDT

La grave crisis que sufre el sector audiovisual español sufrió ayer un golpe adicional con el auto de ejecución de la sentencia del Tribunal Supremo que anulaba la concesión en el año 2010 de nueve canales de televisión a las concesionarias de TDT nacional. El cese inmediato de las emisiones dictaminado por el Alto Tribunal constituye un golpe de impacto para estos grupos editoriales, que han debido realizar importantes inversiones para la explotación de estas licencias durante los tres últimos años y las tienen contabilizadas como activos relevantes en sus balances, y que ahora van a verse privados de ellas por una cuestión de forma en la adjudicación: el Supremo considera irregular que se asignasen estas frecuencias tras un acuerdo del Consejo de Ministros y no convocando un concurso público.

El daño patrimonial infligido a los grupos afectados y la inseguridad jurídica que se introduce con esta decisión judicial es de tal calibre que cuesta creer que no hubiese podido subsanarse el error administrativo cometido por el anterior Ejecutivo de una forma menos traumática. Sin embargo, y pese a que la sentencia fue dictada en el mes de diciembre del año pasado, el actual Gobierno únicamente se ha limitado a cumplir los trámites formales derivados de la sentencia del Supremo, declarando la nulidad de estas adjudicaciones, aunque permitiendo que siguiesen emitiendo de forma temporal, pero no ha dado ningún paso más para tratar de reparar esta insólita situación. La consecuencia más perversa de su inacción será que los grupos afectados tendrán que fundir a negro buena parte de sus canales –dos de Unidad Editorial (editora de EXPANSIÓN), dos de Vocento, dos de Telecinco y tres de A3– en los próximos días, lo que provocará un perjuicio palpable en sus cuentas en un momento muy delicado para el sector audiovisual por el desplome de la publicidad. También los consumidores quedarán afectados, pues verán disminuida sustancialmente la oferta televisiva actual sin que se les ofrezca una alternativa a corto plazo.

La sentencia no ha tenido en cuenta tampoco los avances tecnológicos que permitirían optimizar el espectro radioeléctrico disponible y hacer compatible la entrega del llamado dividendo digital a las operadoras de telecomunicaciones sin que fuese necesario el cese de las emisiones de estos canales de televisión.

El cese forzoso de las emisiones crea inseguridad jurídica y perjudica a empresas y consumidores

Més mitjans

La decisió afecta els grans grups privats ■ ARXIU

REORGANITZACIÓ DE LA TDT

El Suprem obliga a tancar nou canals

El Tribunal Suprem ha ordenat el cessament de les emissions de nou canals de la TDT: tres del grup Atresmedia (Antena 3), dos de Mediaset (Tele 5), dos de Veo TV (del grup Unidad Editorial) i dos de Net TV (del grup Vocento). D'aquesta manera, el Suprem ha decidit executar l'anul·lació del repartiment de canals de la TDT que havia decidit el govern de José Luis Rodríguez Zapatero el 2010 i ha rebutjat el recurs presentat per les cadenes privades.

El sector audiovisual fa més d'un any que espera aquesta resolució, que podria comportar una configuració del nou panorama. Una vegada coneguda la decisió judicial, que anul·la el repartiment de nou canals i la consegüent resintonització, el govern espanyol ha de pronunciar-se sobre com executar aquesta sentència: o bé tancant aquests canals o bé obrint un nou concurs, en el qual, *a priori*, hi sortirien guanyant els grans operadors

(Atresmedia i Mediaset), ja que els petits (Net i Veo) tenen diversos senyals llogats i alguns amb dificultats econòmiques. L'oferta televisiva actual és la següent. Mediaset té Tele 5, Cuatro, FdF, La Siete, Divinity, Energy, Boing i Nueve. El grup d'Atresmedia el formen Antena 3, La Sexta, Neox, Nova, Nitro, Xplora, La Sexta3 i GoIT. El grup de Veo TV està format per Discovery Max, 13TV, AXN i Teletienda (va desaparèixer Marca TV). L'oferta de Net TV la formen Disney Channel, Intereconomía TV, MTV i Paramount Channel.

El govern del PP ha vinculat sempre l'execució de la sentència i la reducció de canals amb l'alliberament de l'espectre per donar cabuda a l'anomenat dividend digital. La majoria de freqüències on hi ha actualment els grans canals espanyols han de ser ocupades a partir del 2015 per la telefonia de quarta generació, el 4G, seguint una directiva europea. ■ REDACCIÓ

El PSOE denuncia chantaje a la prensa

Santamaría calla y Montoro se disculpa ante los medios que se hayan sentido intimidados

M. CRUZ / M. HERNÁNDEZ / Madrid
El debate en torno a la libertad de prensa, surgido tras la intención de Moncloa de seleccionar a los periodistas que podrán preguntar al presidente del Gobierno en las comparecencias con mandatarios extranjeros, irrumpió ayer en el Congreso y se sumó así al creciente malestar que existe en las filas de la oposición por la deriva restrictiva de libertades que aprecian en el Ejecutivo.

La tensión sobre este asunto se disparaba la semana pasada cuando el ministro de Hacienda vinculó las críticas contra su gestión en

la Agencia Tributaria con la situación económica de los medios, e incluso con sus supuestas deudas con Hacienda.

Ayer rompió fuego la portavoz del PSOE, Soraya Rodríguez, acusando a La Moncloa de «recortar la libertad de información» y a la vicepresidenta, de la que depende la política de comunicación del Gobierno, de tener la «cara dura» de pedir a los periodistas que lo asuman con «profesionalidad y esfuerzo».

Rodríguez se refirió también a la polémica Ley de Seguridad Ciudadana y al anuncio de Interior de

que destinará medio millón de euros a comprar una tanqueta de agua como material antidisturbios. «Medidas mordaza a la prensa y chorros de agua a los manifestantes tienen que ver con un concepto de democracia que quiere ciudadanos que voten y callen», reprochó.

Sáenz de Santamaría orilló el debate sobre la prensa, apuntó que los problemas de los españoles fueron creados por el PSOE y elogió la «valentía» del Gobierno, que hace reformas para que «lo único que retroceda sea la crisis».

Luego la artillería viró hacia Mon-

toro por «utilizar la deuda tributaria de algunos medios para desacreditarlos», como señaló el diputado Juan Luis Gordo. El ministro se defendió apuntando que nunca se ha referido a «sujetos pasivos concretos», sino a «situaciones generales» y siempre «con el ánimo de estimular el pago puntual de los impuestos». Montoro pidió disculpas si algún medio se sintió «intimidado», pero no logró acallar la acusación del PSOE por «utilizar la información fiscal de manera permanente para chantajear y comprar los silencios de los medios y su halago».

Congreso de los Diputados

Montoro pide «perdón» por cargar contra la prensa

A. I. SÁNCHEZ
MADRID

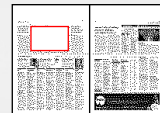
«Si alguien se siente intimidado, pido públicamente perdón». Así se retractaba ayer el ministro de Hacienda, Cristóbal Montoro, en el Pleno del Congreso intentando enmendar las polémicas declaraciones que realizó la semana pasada cuando vinculó la publicación de noticias negativas –«falsas», aseguró– sobre Hacienda, con la deuda de los medios de comunicación y las visitas de sus gestores a su despacho.

El máximo responsable del Fisco respondía así a las acusaciones del diputado socialista Juan Luis Gordo que le había acusado de «utilizar el secreto fiscal» y faltar al mismo de manera permanente «para chantajear y comprar los silencios de los medios y su halago». Montoro, no obstante, advirtió que esta petición de disculpas no evitará que renuncie a su «tarea de estimular el pago puntual de los impuestos a todos españoles, con independencia de la actividad económica que desarrollen».

El ministro también puntualizó que en todo momento se refirió a «situaciones generales, nunca particulares», e intentó congraciarse con los medios de comunicación a los que consideró «una de las columnas vertebrales de la democracia, en España y en cualquier democracia». «Tienen todo mi respeto y la mayor valoración», recalcó.

«Marca de la casa»

Esta rectificación, sin embargo, no fue suficiente para Gordo quien recriminó lo que consideró «la marca de la casa» recordando las ocasiones en que el ministro se ha referido a la situación fiscal irregular de artistas, deportistas o partidos. «Lo único que quiere es coaccionar y amordazar», le acusó. «Está diciendo a los medios: si se portan bien y hablan bien del Gobierno les irá bien y, si no, iremos a por ustedes», prosiguió. Montoro se defendió calificando la acusación del PSOE de «inexacta» y pidiendo el respaldo de su grupo a las reformas que permitan superar la crisis económica y también de los medios

El Suprem obligarà a tancar nou canals a les televisions privades

► La sentència del tribunal obliga a executar l'anul·lació del repartiment de canals de la TDT assignats el 2010

EFE/DdG | MADRID

■ El Tribunal Suprem va decidir ahir executar l'anul·lació del repartiment de canals de TDT -decretada pel govern del PSOE el 2010- i ha rebutjat el recurs que demanava que no es posés en pràctica aquesta anul·lació que van presentar les cadenes de televisió privades. El desembre del 2011 el Tribunal Suprem va anul·lar l'acord del consell de ministres del 2010 que assignava un múltiple di-

gital de cobertura estatal a cadascuna de les societats concessionàries del servei de TDT a l'estat (Antena 3, Gestevisión Telecinco, Sogecable, Veo Televisión, NET TV i La Sexta).

Aquella sentència va generar un acord del consell de ministres d'executar-la, que va ser recorregut davant el Suprem i sobre el qual aquest tribunal va decidir ahir. Així, el Suprem ha desestimat el recurs de les privades agrupades a la Unió de Televisions Comercials en Obert (Uteca), demanant que se suspengués la decisió.

En la seva ordre, el govern va ordenar que «deixin d'emetre els canals afectats»; però va afegir que «transitòriament podran se-

guir emetent els canals afectats fins que culmini el procés d'alliberament del dividend digital». El que Uteca demanava és que s'anul·lés la primera part d'aquella ordre.

Freqüències afectades

El principal grup afectat per aquesta decisió és Atresmedia, que perdria tres canals (Nitro, Xplora i La Sexta 3). D'altra banda, la corporació Mediaset España es veuria obligada a tancar el canal infantil Boing i Nueve, dirigit al públic masculí. La sentència del Suprem també aboca al precipici el canal ultraconservador 13TV i Teletienda (antigament MarcaTV), així com MTV (que ja tenia previst tancar) i Paramount Channel.

CITA PARLAMENTÀRIA

El PP acusa
TV-3 de
convertir
Espanya en
«l'enemic»|| JUAN CARLOS ROSADO
MADRID

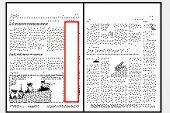
Era una pregunta posada en safata perquè el president de RTVE, Leopoldo González-Echenique, es lluis, però el diputat del PP per Barcelona Daniel Serrano la va convertir en una autèntica crítica contra TV-3. Sense venir a tomb, el parlamentari conservador va acusar la televisió catalana de practicar el «sectarisme» i de presentar sempre Espanya com l'«enemic», minuts abans de formular-li la pregunta que figurava en l'ordre del dia de la compareixença parlamentària d'Echenique: «Quines són les línies mestres de la programació de TVE per al 2014?»

Com a preàmbul a una qüestió tan interessant, Serrano es va referir al que no ha de ser una televisió pública, i va posar com a exemple TV-3. «És una cadena amb programes infantils que són pur adoctrinament, informatius que són pura intoxicació i tertúlies infumables», va denunciar

El diputat Daniel
Serrano va posar
la cadena catalana
com a exemple
de «sectarisme»

abans de dictar la sentència final: «S'ofereix una entrevista en *prime time* amb el president de la Generalitat (Artur Mas) on es tracta l'entrevistat com si estigués en un balneari».

En la mateixa sessió de control, Echenique va avançar que TVE ingressarà aquest any uns 20 milions d'euros en concepte de patrocinis, xifra que «representa tan sols el 2%» del pressupost de la corporació i que ofereix «possibilitats de creixement molt limitades». Tot i les crítiques i denúncies de les privades, va defensar aquesta via «legal» d'ingressos i va negar que constitueixi «publicitat encoberta». També va deixar clar que la recent destitució de Francisco Asensi com a director de negocis interactius de RTVE es va produir per compatibilitzar el seu càrrec amb el de conseller de dues empreses privades. En aquest sentit, va qualificar d'«infundada» la denúncia del sindicat CGT que va donar origen a la investigació interna. «Hem comprovat que l'investigat no va participar ni va mediar en la contractació de serveis a favor de la societat Bosque de Nottingham», va advertir Echenique. =

Noms propis

Angelino
Alfano
Ministre de
l'Interior d'Itàlia

«Com aquells jueus dels camps de concentració». Així definia un dels *sense papers* internats a Lampedusa la dutxa multitudinària rebuda per desparasitar-los. La indignació ha recorregut Europa davant l'humiliant procediment que s'ha vist en un vídeo. ▶Pàg. 13

Ignacio
González
President
de Madrid

La justícia ha imputat per blanqueig de diners la dona del president autonòmic madrileny, Lourdes Cavero, a compte de l'àtic de luxe compartit. Encara que González es posi ara de perfil per ser aforat i desacreditat l'acte, la justícia també l'acorrala. ▶Pàg. 24

Josep Maria
Espinàs
Escriptor

Com demostra cada dia des de les pàgines d'EL PERIÓDICO, Espinàs té ofici i és per això que va entrar ahir a la galeria dels professionals acreditats amb el guardó d'Ofici de Periodista, atorgat pel Col·legi de Periodistes. ▶Pàg. 41

Joaquín
Almunia
Comissari
europeu

Les dades mostren una mala gestió dels clubs de futbol. Però la denúncia més important feta per la Comissió és que els costos i inversions d'aquestes entitats no poden anar a càrrec del diner públic, el de tothom. ▶Pàg. 56

José
Corbacho
Actor

El polifacètic artista de l'Hospitalet estrena un nou espectacle -Corbacho 3G-, en què s'enfronta en solitari als espectadors de la Sala Barts per abordar el món de les noves tecnologies des d'una tauleta gegant. ▶Pàg. 56

Mediaset estudia fusionar sus 'teles' de pago

Busca integrar su 22% de Digital+ y el premium de Italia en una empresa

Á. S. MADRID.

Mediaset estudia integrar en una única compañía los negocios de televisión de pago que tienen en España e Italia. Así, el grupo audiovisual fusionará en una nueva empre-

sa el 100 por ciento de las actividades de Mediaset Premium (Italia) y el 22 por ciento que posee de Digital +, incluidas las opciones y derechos relacionados.

La compañía asegura en un comunicado que el proyecto, que todavía está en fase de estudio, abre la puerta a examinar un "desarrollo potencial a nivel internacional, posibles sinergias, la expansión de servicios *over the top*, así como la eventual participación de socios in-

dustriales o financieros en la compañía". Así, el resultado del estudio será analizado por Mediaset y Mediaset España en sus próximos consejos de administración.

En términos generales, la operación de integración no tiene ningún efecto en las cuentas de Mediaset que este año ha visto ensombrecidos sus buenos resultados operativos por las elevadas pérdidas registradas por el negocio televisivo de Prisa.

Mientras el grupo a nivel internacional plantea una reorganización de sus negocios, el consejero delegado de Publispaña (filial publicitaria de Mediaset), Giuseppe Tringali, asegura que los ingresos de publicidad en octubre y noviembre han mejorado un 3,5 por ciento y augura un alza de los precios de cara a 2014. "En el mercado se respira un aire distinto y las previsiones para el año que viene son de una mejora, sentenció".

Ley de Comunicación

El Tribunal Supremo ordena que dejen de emitirse nueve canales de TDT

ABC MADRID

El Tribunal Supremo ha ordenado el cese de emisiones de nueve canales de TDT (tres de Atresmedia, dos de Mediaset, dos de Veo TV y dos de Net TV). Así lo especifica en el auto de ejecución en el que estima el recurso presentado por Infraestructuras y Gestión 2002 contra la decisión del Consejo de Ministros que permitió seguir emitiendo estos canales hasta que culminase el proceso de liberación del dividendo digital. «Deben cesar los canales no comprendidos en los acuerdos del Consejo de Ministros de 28 de mayo y 11 de junio de 2010 de transformación de concesiones en licencias en aplicación de lo dispuesto por la Ley General de la Comunicación Audiovisual», explica el TS.

De esta forma, el auto obliga a ejecutar otra sentencia del Alto Tribunal que anulaba una decisión del Gobierno en 2010 por la que se asignaba un múltiple digital de cobertura estatal a cada una de las sociedades licenciatarias del servicio de TDT de ámbito estatal, aunque en aquella ocasión el TS no especificaba los canales que debían dejar de emitirse. El Gobierno ya había acordado ejecutar la sentencia pero, en el precepto ahora anulado, permitía seguir emitiendo los canales hasta que se produzca el mencionado proceso de liberación del dividendo digital. Sin embargo, el Alto Tribunal explica que «sólo los canales mencionados (un total de quince) ostentaban un título anterior al acuerdo del Consejo de Ministros de 16 de julio de 2010 que fue anulado, mientras que los restantes derivan necesariamente de la asignación del múltiple digital efectuado por dicho acuerdo y, por tanto, su atribución es nula, carecen de título y deben cesar en sus emisiones en ejecución de la sentencia de esta Sala de 27 de noviembre de 2012».

MITJANS DE QUATRE OPERADORS

El Suprem ordena apagar 9 canals de TDT que va donar Zapatero

Tres d'Atresmedia i dos cada un de Mediaset, Net TV i Veo TV

El Tribunal Suprem ha ordenat l'execució de la sentència que va dictar fa més d'un any, en la qual anul·lava les emissores de TDT, que van ser adjudicades pel Govern de Zapatero, sense que existís concurs públic, als operadors que ja estaven emetent.

Nou canals privats de televisió hauran d'apagar el senyal, tres dels quals corresponen a Atresmedia i dos a Mediaset, Net TV (Vocento) i Veo TV (Unidad Editorial), respectivament. La sala contenciosa del Suprem ha re-

butjat els recursos presentats per Uteca, la patronal de televisió privada, i els operadors afectats.

El Suprem ha dictaminat que tots els operadors perdin un dels seus canals per cada múltiplex.

SENTÈNCIA

Ratifica l'anul·lació de l'adjudicació perquè es va dur a terme sense un concurs públic

Ara, Mediaset, Atresmedia, Veo Televisión i Net Televisión hauran de decidir de quin canal prescindeixen o si ho solucionen movent-ne algun a una altra freqüència.

Origen del conflicte

El conflicte va sorgir arran del recurs presentat per l'empresa Infraestructuras y Gestión 2002, que va recórrer al Suprem a l'entendre que el Govern impedia l'entrada d'altres operadors al mercat.

El Tribunal Supremo ordena la anulación del reparto de los canales de TDT

L. R. C.

MADRID- El Supremo ordenó ayer el cese de emisiones de nueve canales de TDT (tres de Atresmedia, dos de Mediaset, dos de Veo TV y dos de NET TV). Así se especifica en el auto de ejecución, en el que estima el recurso presentado por Infraestructuras y Gestión 2002 contra la decisión del Consejo de Ministros que permitió seguir emitiendo esos canales hasta que culminase el proceso de liberación del dividendo digital. «Deben cesar los canales no comprendidos en los acuerdos», se dice. El auto obliga a ejecutar otra sentencia del Alto Tribunal que anulaba una decisión del Gobierno de 2010 por la que se asignaba un múltiple digital de cobertura estatal a cada una de las sociedades licenciatarias del servicio de televisión terrestre en el ámbito estatal, aunque en aquella ocasión el Supremo no especificaba los canales que debían dejar de emitirse.

El Gobierno ya había acordado ejecutar la sentencia pero, en el precepto ahora anulado, permitía seguir emitiendo dichos canales hasta que se produzca el citado proceso de liberación del dividendo digital.

Con esta decisión, el Supremo ha desestimado el recurso de las cadenas privadas de televisión agrupadas en la Unión de Televisiones Comerciales en Abierto (Uteca).

Atresmedia integra su televisión y radio en una misma plataforma: Atresplayer

eE. MADRID.

Atresmedia ha presentado Atresplayer, una nueva plataforma multisoporte audiovisual *online* que aglutina todos los contenidos del grupo, en audio y vídeo, así como emisiones en directo bajo una misma marca. Según el director general de Atresmedia digital, José Manuel González Pacheco, la nueva plataforma ofrece “una experien-

cia de uso óptimo, calidad e interrelación con el usuario”, en lo que supone “un cambio conceptual y de modelo”, ya que se podrá acceder de un modo sencillo a los contenidos de los canales de televisión (Antena 3, laSexta, Neox, Nova, Nitro y Xplora) y de las emisoras de radio. Atresplayer, por tanto, sustituye a la anterior plataforma conocida como Modo Salón. Pacheco ha avanzado que, según datos

internos del grupo, entre los meses de octubre y noviembre, fase de prueba, ya hay 4,5 millones de usuarios únicos y se ha producido un incremento de un 25 por ciento en los usuarios únicos con respecto al *Modo Salón*. El número de descargas asciende a 800.000, con cerca de 50.000 cada semana, lo que, en líneas generales, supone una gran respuesta que ha superado todas las expectativas.